ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 162 (4662) ВІВТОРОК, 1 ВЕРЕСНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

День знань

Радість відкриттів та справдження сміливих ідей

Вітання Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з нагоди Дня знань

Шановні школярі та вчителі, студенти та викладачі, батьки й організатори освіти!

Щиро вітаю вас із Днем знань і початком нового навчального року.

Свято Першого вересня, з якого для всіх вас починається напружений і копіткий, хоча, водночас, такий захоплюючий і бентежний навчальний рік, має особливе суспільне й державне значення. Воно нерозривно пов'язане з новими починаннями й можливостями, з пошуком і експериментуванням, з радістю відкриттів та справдженням сміливих ідей, з першими перемогами та живильною вірою в завтрашній день. Багатотрудна, але така цікава й ваблива подорож в чудесну Країну Знань відкриє перед вами її величні перспективи, утвердить у правильності вибору життєвих орієнтирів, життєдайно наснажить благодатною силою невідбутних цінностей.

СТОР. 2

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин (ліворуч) і ректор НТТУ «КПІ» Михайло Згуровський.

Учора в Національному технічному університеті «Київська політехніка» відбулася посвята першокурсників у студенти. Цей день, безумовно, стане для них вельми пам'ятним. Адже зі стін цього вузу вийшло чимало вчених, конструкторів і винахідників зі світовим іменем. І сьогодні він залишається одним з провідних у країні, і не тільки у підготовці науково-інженерних кадрів. Власне, тому через п'ять років нинішні першокурсники з гордістю говоритимуть про свою альма-матер.

«Я дивлюся на вас і бачу, що в кожного одна думка: сталося, я студент! Я хочу привітати вас із подією, яка буде дороговказом на все ваше життя. Але за однієї умови: та наполеглива праця і ті знання, які ви здобули в школі, ви перенесете в практичну роботу», — підкреслив у своєму виступі на святі Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Сьогодні відкривається п'ята сесія шостого скликання

На ній депутати планують розглянути більше тисячі законопроектів

До порядку денного п'ятої сесії Верховної Ради шостого скликання включено близько 1300 проектів законів, 26 із них — Президент визначив як невідкладні. Про це на вчорашній погоджувальній раді керівників депутатських фракцій і комітетів повідомив Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

СТОР. 2

ФОТОФАКТ

З 31 серпня 2009 року у столиці на 5 % підвищено ціни на так звані соціальні сорти хліба: "Український" (тепер коштує 3,16 грн.) і батон (нова ціна — 2,64 грн.).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

Путін із Тимошенко поговорять про газ і двосторонні відносини

Прем'єр-міністри Росії та України Володимир Путін та Юлія Тимошенко сьогодні в Польщі обговорять ситуацію в російсько-українських відносинах, у тому числі і газові питання, повідомив заступник голови апарату уряду РФ Юрій Ушаков. «Після переговорів з Туском прем'єр-міністр РФ проведе переговори з главою уряду України Юлією Тимошенко. Там буде багато тем, зокрема, і газова, і ситуація в Україні, і ситуація в російсько-українських відносинах, практичні аспекти співпраці. Питання про надання Росією кредиту Україні, можливо, обговорюватимуть, але поки що складно про це щось казати», — зауважив Ушаков.

Нагадаємо, що глави урядів України та Росії, а також багатьох європейських країн сьогодні візьмуть участь у міжнародних заходах у Гданську, присвячених 70-річчю початку Другої світової війни.

Народження Одеса святкуватиме тиждень

Завтра «перлина біля моря» відзначить 215-річчя

Створена за указом російської імператриці Катерини II як порт, нині Одеса перетворилася на великий морський, промисловий, культурний і громадсько-політичний центр України.

Іменини місто святкуватиме весь тиждень. Разом з одеситами радісний настрій розділять делегації 20 міст-побратимів, надзвичайні і повноважні посли 19 держав.

СТОР. 5

КОРОТКО

- В Івано-Франківську з'явилися білборди і сіті-лайти з написами на кштал «Вимагають хабар? Телефонуй в СБУ» з номерами телефонів підрозділів управління СБУ в області.
- Представлений у Рівному на святі дня міста 175-кілограмовий коровай занесено до Книги рекордів України.
- На авіашоу в Польщі розбився винищувач Су-27, загинули два пілоти.

(За повідомленнями Укрінформу та власних кореспондентів.)

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

«Коли прийшов до тями — вже лежав у наручниках з розбитим обличчям»

Того вечора офіцер прикордонних військ Валентин К. на своєму автомобілі їхав до товариша. У дзеркало заднього огляду побачив патрульне авто з проблисковими маячками. Подумав, що когось наздоганяють і звернув праворуч, аби дати дорогу. Однак машина ДАІ притиснула його до узбіччя. Ледве чоловік відкрив двері, як його витягнули з автомобіля і почали бити.

СТОР. 11

ДЕНЬ ЗНАНЬ

Вітання Голови Верховної Ради України з нагоди Дня знань

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Українська школа завжди гідно несла свою високу суспільну місію, успішно поєднуючи виховання й освіту, ті два визначальні чинники, які допомагають людині стати Людиною, Громадянином, Патріотом. Славні освітянські традиції продовжуються й сьогодні в наданні якісних знань, духовному збагаченні, плеканні національної свідомості й гідності, любові до рідної мови й народних традицій, хоча, звісно ж, належить ще дуже і дуже багато зробити, щоб ці буттєві рушії стали справжніми пріоритетами державної політики.

Реалії сьогодення переконливо укрупнюють цю насущну потребу, вимагаючи невідкладних і рішучих дій у цьому напрямі, щоб убезпечитися від загрози духовної кризи, наслідки якої можуть бути значно руйнівніші від усіх досі відомих. Про це слід наголосити сьогодні, коли мільйони учнів і студентів приступають до важливої справи підкорення вершин знань, осягання своєї самобутності, вивчення першоджерел нашої державності, засвоєння європейських і світових гуманістичних цінностей. Вам, нинішньому поколінню школярів і студентів, належить усвідомлено вписати нові сторінки державного поступу й розвитку, які повинні бути гідними великої історії нашої Вітчизни.

Вашими вірними помічниками на цьому шляху будуть учителі й наставники зі своєю подвижницькою працею, жертовною вірністю обраному шляху, дієвим утвердженням ідеалів добра, правди, краси.

Бажаю всім вам миру, добра, благополуччя, творчої наснаги, нових вагомих набутків, найповнішої реалізації всіх планів і намірів, щедрої й світлої долі, непохитної віри у славне майбутнє України.

Володимир ЛИТВИН.

Подарували ключ від Донецька

Перебуваючи з робочою поїздкою на Донеччині, Голова Верховної Ради Володимир Литвин взяв участь в урочистому зібранні, присвяченому 140–річчю обласного центру. У своєму виступі глава парламенту привітав донеччан з Днем міста і з Днем шахтаря.

Під час робочої поїздки в Донецьку область Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у місті Соледар взяв участь у святковому богослужінні в соляній шахті.

«У цей день я хочу висловити особливі слова вдячності багатьом поколінням людей, які створювали прекрасне місто, які захищали його, відбудовували і знову будували, розвивали і робили все для того, щоб у нас були підстави пишатися Донецьком, — сказав В. Литвин. — На мій погляд, Донбас для України — це рівнозначно тому, що Сполучені Штати для світу за обсягами впливу, авторитету та силі».

За словами Голови Верховної Ради, головною характеристикою міста є «грунтовність та робота на результат». Він також висловив упевненість, що «багато в чому Україна приростатиме Донбасом» за рахунок колосальних можливостей регіону — перш за все, за рахунок людей, їхнього інтелекту, досвіду, знань, толерантності. «Це те, що вкрай необхідне всім нам», — зазначив Володимир Литвин.

Він вручив відзнаки Верховної Ради донецьким освітянам, представникам різних галузей народного господарства та науково-технічної інтелігенції. А міський голова Донецька Олександр Лук'янченко, у свою чергу, подарував главі парламенту символічний ключ від міста.

У рамках свого візиту Володимир Литвин також побував на відкритті стадіону «Донбас-арена» в Донецьку, відзначивши європейський рівень новобудови. Спілкуючись із журналістами, Голова Верховної Ради сказав: «Це доказ того, що там, де працюють, є результат».

За його словами, відкриття «Донбас-арени» є свідченням того, що «великий вітчизняний капітал може демонструвати та демонструє свою відповідальність». При цьому В. Литвин зауважив, що держава жодним чином не сприяла будівництву стадіону. «Він побудований на найвищому європейському рівні не завдяки, а всупереч», — сказав керівник парламенту.

Прес-секретар Голови Верховної Ради.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Олександр ЛАВРИНОВИЧ: Підвищення соціальних стандартів має бути першочерговим завданням

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Лавринович закликає депутатський корпус до спокійної та результативної роботи в рамках чинного законодавства та досягнутих політичних домовленостей щодо питання підвищення соціальних стандартів. Про це він заявив на погоджувальній раді.

О. Лавринович уточнив процедуру ініціювання та розгляду в парламенті питання про підвищення соціальних стандартів. «Відповідно до Конституції України та рішень Конституційного Суду кожен народний депутат має право виходити з законодавчою ініціативою щодо зміни будь-якого закону, навіть закону про державний бюджет», — сказав Перший заступник глави парламенту. За його словами, «немає жодних обмежень у законодавчому плані щодо вирішення цього питання».

Водночас О. Лавринович підкреслив, що останнім часом в Україні вже існує шалена девальвація гривні, відповідно до рівня інфляції відбувається падіння заробітних плат та пенсій. «І в політичному плані, якщо говорити виключно про те, що буде девальвація гривні і висока інфляція, треба казати, що останнім часом не те що не піднімали соціальні стандарти, а в нас вони опускались у зв'язку з рівнем інфляції протягом тривалого часу», — сказав політик і додав: «Тут перегляду не було відповідно до вимог закону про оплату праці. При цьому в нас відбувається шалена девальвація».

Перший заступник глави парламенту нагадав про публічно озвучені домовленості щодо першочергового розгляду питання про підвищення соціальних стандартів: «Оскільки була така домовленість публічно озвучена, то не потрібно зараз говорити про те, що ми маємо це питання розглядати ще після якихось додаткових узгоджень і створення ще якоїсь робочої групи».

«Сподіваюсь на підтримку депутатського корпусу в цьому питанні, щоб воно було вирішено виключно в спосіб, який передбачений Конституцією і законами України і відповідно до тих політичних домовленостей, які ми мали в парламенті. Я просив би, щоб ми мали можливість спокійно і результативно розпочати наступну сесію», — наголосив Перший заступник Голови Верховної Ради.

Прес-служба Першого заступника Голови Верховної Ради.

Сьогодні відкривається п'ята сесія шостого скликання

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сьогодні, за його словами, мають затвердити цей порядок, усунути неузгодженості у текстах прийнятих законів та постанов, зокрема, про загальні засади державно-приватного партнерства.

Крім того, парламентарії мають розглянути постанови про уточнення дати проведення парламентських слухань на тему: «Закордонне українство: сучасний стан та перспективи співпраці», а також стосовно проведення парламентських слухань про становище студентської молоді в Україні. А для прийняття рішення з обговорених питань запропоновано чотири проекти постанови. Серед них — про щорічну доповідь Омбудсмана про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в нашій країні та про рекомендації парламентських слухань на тему: «Про соціальне, медичне і пенсійне забезпечення ветеранів війни та відзначення 65-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні».

2—4 вересня народні депутати працюватимуть у комітетах, комісіях та фракціях. Попри те, Володимир Литвин закликав народних обранців пришвидшити розгляд законопроектів щодо внесення змін до Конституції, аби парламент скерував їх до Конституційного Суду. Водночас, за його словами, є 16 законопроектів, щодо яких Президент застосував право вето.

У свою чергу, лідер регіоналів Віктор Янукович заявив, що у вівторок його колеги вимагатимуть першочергово розглянути питання про підвищення соціальних гарантій, а також мінімальної зарплати до 1500 грн. і мінімальної пенсії до 1300 грн. Регіонали просять уряд прозвітувати про стан виконання державного бюджету за перше півріччя, а також про плани щодо використання коштів МВФ. «Ми не даму уряду використовувати кошти МВФ у ручному режимі, яких, до речі, за нашими підрахунками, накопичилося вже близько 40 млрд. грн.», — наголосив Віктор Янукович. Водночас регіонали вимагають скасувати рішення про підвищення з 1 вересня тарифів на газ для населення.

Прийняти у пакеті законопроекти про підвищення зарплати і про мораторій на підвищення цін запропонували комуністи. Їхній лідер Петро Симоненко наголосив, що нині треба підтримати стратегічні підприємства і навіть націоналізувати деякі з них, зокрема Коростенський фарфоровий завод. Водночас, на його думку, народні обранці мають ухвалити низку документів, зокрема, стосовно мораторію на продаж землі, нейтрального статусу держави та унормування виплат в умовах кризи вкладникам Ощадбанку.

Іван Кириленко, Анатолій Гриценко.

Лідер фракції Блоку Литвина Ігор Шаров, а також лідер фракції БЮТ Іван Кириленко запевнили, що їхні фракції підтримують порядок денний і готові працювати в діловому ритмі. Іван Кириленко переконаний, що в нинішній кризовий рік, рік випробувань, треба уникати протистоянь і знаходити компроміс. Бютівці запропонували у п'ятницю провести позачергове засідання і розглянути близько 40 законопроектів, які стосуються розвитку і підтримки місцевого самоврядування. Іван Кириленко заявив, що його однопартійці проти необдуманого підвищення соціальних стандартів, коли, за його словами, додають гривню, а забирають десять. Такий підхід, на його переконання, може спровокувати девальвацію гривні, величезну інфляцію, що призведе до знищення економіки.

У свою чергу, Володимир Литвин поінформував, що в такому випадку немає необхідності проводити позачергову сесію, а треба лише внести зміни до календарного плану роботи парламенту.

Один із лідерів «НУ—НС» Борис Тарасюк переконаний, що Верховна Рада вже в перший день своєї роботи має відреагувати на «незрозумілу заяву Президента Росії». Важливим і актуальним, на його переконання, є і врегулювання діяльності органів місцевого самоврядування. Крім того, зазначив Борис Тарасюк, його фракція наполягає на включенні до порядку денного ще 107 законопроектів, які підготували нунсівці.

А перший віце-прем'єр-міністр Олександр Турчинов запевнив, що до 15 вересня (у встановлені законодавством терміни) Кабінет Міністрів подасть проект державного бюджету на наступний рік. Посадовець закликав народних обранців підтримати урядові законопроекти (яких, за його словами, Кабінет Міністрів подав аж 236) стосовно антикризових заходів, заходів щодо подолання стихійних лих, а також проведення Євро-2012.

На передньому плані Віктор Янукович.

Наталя ЯРЕМЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Великий вітчизняний капітал може демонструвати та демонструє свою відповідальність»

Уряд обіцяє подати проект держбюджету до 15 вересня

Проект бюджету–2010 надійде до Верховної Ради вчасно, 15 вересня. Про це заявила Прем'єр–міністр Юлія Тимошенко на вчорашньому позачерговому засіданні Кабінету Міністрів. Урядовці, за її словами, протягом року готували цей документ.

Вона також розповіла, що цим законопроектом «велика кількість ресурсів віддається з центру на місця».

Крім того, на засіданні, як повідомили «Голосу України» у прес-службі Кабінету Міністрів, розглянули питання підготовки до Євро-2012 та фінансові питання для 100-відсоткового забезпечення Львівської області та Львова водою.

Юлія Тимошенко доручила Міністерству регіональної політики та будівництва спростити процедури, необхідні для врегулювання питання забезпечення Львівщини питною водою: «Прошу завершити коригування наказу і віддати зареєстрований відкоригований наказ місту».

Також, за словами Юлії Тимошенко, з видатків Міністерства житлово-комунального господарства Львову буде виділено 13,6 млн. грн. на реконструкцію теплоізоляції магістрального теплопроводу під теплоцентраль «Північна», а також 24 млн. грн. для здійснення робіт із забезпечення необхідною кількістю води сіл та селищ Львівської області.

Міністри: палива та енергетики — Юрій Продан, вугільної промисловості — Віктор Полтавець, з питань житлово-комунального господарства — Олексій Кучеренко, промислової політики — Володимир Новицький.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Від рушника — до рушника!

Унікальне полотно стало експонатом Полтавського краєзнавчого музею

Ця ідея виникла на Полтавщині ще два роки тому, коли решетилівські вишивальниці взялися за рушник національної єдності, який готували тоді всією країною. От голова облдержадміністрації Валерій Асадчев і запропонував полтавським майстриням взятися за свій, полтавський, рушник. Його назвали «Рушник полтавської родини», а перші стібки на ньому було зроблено торік — під час проведення Національного Сорочинського ярмарку. І ось через рік на тому ж таки ярмарку унікальне творіння майстрів було продемонстровано гостям Великих Сорочинців.

Домоткане полотно для рушника завдовжки сім метрів — саме по собі теж унікальне. Воно знайшлося у жительки Великих Будищ Диканського району Євдокії Яхно. Ескіз для нього розробили знані полтавські художники Віктор і Олександр Бабенки, за творчої підтримки лауреата Державної премії імені Тараса Шевченка Надії Бабенко. А реалізувати задум взявся обласний центр народної творчості та культурно-освітньої роботи під керівництвом Ліни Ковтун.

Вишивали рушник (суто полтавським стилем — червоним по білому) і справді всією полтавською родиною: над ним працювали найкращі майстрині з Полтавського, Чутівського, Карлівського, Миргородського, Машівського, Новосанжарського та Чорнухинського районів. Допомагали і студентки факультету технології та дизайну Полтавського державного педагогічного університету ім. В. Г. Короленка.

— Це дуже глибока і прекрасна українська традиція — вишивати рушники. Мені доводилося бувати в багатьох домівках полтавських селян, і ви знаєте, майже в кожній із них є рушники. Вони прикрашають оселю, вікна, ікони... Тому ми започаткували цю ідею, і дуже раді від того, що народ її сприйняв і підтримав, — зазначив голова Полтавської облдержадміністрації Валерій Асадчев (до речі, він теж зробив кілька стібків на полотні) під час урочистої церемонії передачі рушника обласному краєзнавчому музеєві, де віднині зберігатиметься цей унікальний витвір мистецтва, який зможуть оглянути всі бажаючі.

Але добру справу буде продовжено. За словами ректора Полтавського педуніверситету Миколи Степаненка, такий же рушник візьмуться незабаром вишивати й студенти цього навчального закладу. А зберігатиметься він у Музеї рушника, який діє при університеті.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

На фото: ось такий він — «Рушник полтавської родини»!

Фото автора.

У НОМЕР

У вузах створюється інтелект нації

У рамках робочої поїздки до Чернівецької області Президент України Віктор Ющенко взяв участь в урочистостях з нагоди посвяти першокурсників у студенти в Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича.

Глава держави привітав з початком нового навчального року і Днем знань студентів Чернівецького університету та в їхній особі — всю студентську молодь.

У вітальному слові Віктор Ющенко наголосив, що сьогодні тримільйонну сім'ю українського студентства поповнила нова когорта — майже 530 тисяч першокурсників. Це найбільший набір до навчальних закладів за всі роки незалежності країни. При цьому він зазначив, що сьогоднішні першокурсники є першим поколінням, яке народилося вже у вільній і незалежній українській державі. «Переконаний, серед вас є багато тих, хто прославить Україну. Я пишаюся вами і пишаюся вашим поколінням», — сказав Президент.

Як ідеться в повідомленні головної служби інформаційної політики секретаріату Президента, Віктор Ющенко висловив упевненість, що студенти з вдячністю згадуватимуть момент, коли переступили поріг своєї альма-матер, і вийдуть зі стін університету не просто високоосвіченими, а й з твердою громадянською позицією.

«Хай початок нового навчального року дає вам можливість реалізації великих надій, щоб ви були щасливими і в майбутньому гордилися вашими знаннями», — сказав глава держави.

У своєму виступі Віктор Ющенко наголосив, що в останні три-чотири роки Україна досягла найбільшого прогресу в реформуванні освіти і вищої школи зокрема. Він назвав запровадження незалежного оцінювання знань випускників шкіл глибинною реформою, завдяки якій в українські вузи вступають «без корупції, а за реальним рівнем знань». Говорячи про освітню реформу, Президент також відзначив важливість інтеграції України до Болонського процесу. «В українських вузах створюється найцінніший продукт — інтелект нації», — підкреслив Президент, говорячи про важливість продовження модернізації освіти.

ОФІЦІЙНО

Повідомлення Центральної виборчої комісії

Центральна виборча комісія повідомляє, що у зв'язку з проведенням первинного уточнення персональних даних Державного реєстру виборців кожному виборцю, включеному до Державного реєстру виборців, з 1 до 31 серпня 2009 року надсилається іменне повідомлення з пропозицією перевірити свої персональні дані у Реєстрі, усунути невідповідності та неточності в записі про себе.

До іменного повідомлення додається роздрук персональних даних виборця, внесених до Державного реєстру виборців.

Іменне повідомлення містить інформацію про права виборця щодо Державного реєстру виборців та роз'яснення порядку звернення до органу ведення Державного реєстру виборців щодо усунення невідповідностей та неточностей.

Якщо вказані у роздруку персональних даних виборця відомості містять невідповідності чи неточності, а також у разі наявності у виборця достовірної інформації щодо невідповідностей чи неточностей у персональних даних інших осіб, або якщо виборець до 10 вересня 2009 року не отримав іменне повідомлення, він може звернутися до органу ведення Державного реєстру виборців за своєю виборчою адресою із заявою про включення до Державного реєстру виборців або із заявою про внесення змін до персональних даних Реєстру.

Виборці, які проживають або перебувають за межами України, у зазначених випадках звертаються до відповідного дипломатичного представництва чи консульської установи України.

У разі звернення щодо зміни виборчої адреси виборець подає заяву до органу ведення Державного реєстру виборців за новою виборчою адресою.

Кожен виборець має право особисто звернутися з письмовим запитом щодо змісту своїх персональних даних у Державному реєстрі виборців до органу ведення Державного реєстру виборців за своєю виборчою адресою.

Виборці, які проживають або перебувають за межами України, можуть звернутися з таким запитом до відповідного дипломатичного представництва чи консульської установи України.

Правоохоронці затримали організовану злочинну групу, яка обікрала 11 офісів у Рівному, *передає наш власкор Олександра ЮРКОВА*

Капітан захопленого піратами судна «Аріана» з українським екіпажем закликав владу України прискорити визволення *(Укрінформ)*

Вітання
з нагоди початку нового 2009/2010 навчального року та Дня знань

Дорогі друзі!

Щиро вітаю вас із Днем знань та початком нового навчального року. Особливі вітання тим, хто цього року йде до першого класу, і студентам-першокурсникам. Це — особлива подія у вашому житті, чудовий і надзвичайно цікавий час, з якого розпочинається світла дорога до знань і успіхів.

Вірю, що на цьому шляху кожний із вас зуміє розкрити свої здібності, таланти і чесноти, втілити мрії у життя. Переконаний, що ваші серця завжди будуть сповнені щирої любові до рідної землі, а набуті знання й уміння ви вміло застосуєте на благо української держави.

Слово глибокої шани адресую українським педагогам. Ваша професія вимагає особливого дару і покликання, великої відповідальності та віри. Від ваших зусиль залежить успіх розпочатих глибинних перетворень у сфері освіти і науки, подальше утвердження системи зовнішнього незалежного тестування, реалізація принципів Болонського процесу та входження України до єдиного європейського освітнього простору.

Закликаю молоде покоління шанувати батьків, учителів і наставників, вивчати українську мову, історію, культуру і традиції. Без національної гідності і пам'яті людина втрачає Богом дану індивідуальність та унікальність.

Бажаю міцного здоров'я, щастя, благополуччя, успішного навчання в ім'я процвітання України.

Президент України Віктор ЮЩЕНКО.

Перший раз в сусідній клас
У селах недорахуються 80 шкіл

1 вересня — найбільш хвилюючий день для тих, хто вперше переступить шкільний поріг. Сьогодні це майже 392 тисячі першокласників по всій Україні. І хоча їх кількість збільшується, школярів загалом з кожним роком стає менше, відзначають у Міністерстві освіти і науки. Так, за підрахунками начальника департаменту середньої і дошкільної освіти Олега Єреська, через нестачу учнів майже 80 сільських шкіл цього року змушені зупинити свою роботу. А школярі, що залишилися без рідних стін, сядуть за парти у школах сусідніх населених пунктів.

Прийняти рішення про закриття шкіл можуть лише місцеві органи виконавчої влади, а якщо це стосується шкіл у сільській місцевості, то лише за погодженням із громадою, сказав на прес-конференції О. Єресько. «Міністерство освіти не закриває і не відкриває навчальні заклади — це не наша компетенція», — відзначив він.

За його словами, початкова школа повинна бути в кожному населеному пункті, навіть якщо там навчаються п'ять осіб, але складності виникають зі старшими класами, коли «закладаються основи наук, і вже без наочного матеріалу, тільки шматком крейди і дошкою навчити дуже важко, а сьогодні забезпечити кожну сільську школу просто неможливо. Тому їх укрупнюють, створюють базові школи, куди підвозять дітей з різних сіл, де одна-дві дитини на все село».

— Також залишається проблема педагогічного навантаження. Ставка викладача — 18 годин на тиждень, а якщо взяти, приміром, біологію в різних класах, то вона буває від 1,5 до 2 годин на тиждень, тому вчителеві, щоб мати ставку, необхідно працювати мінімум у 9 класах, а коли в школі п'ятеро дітей в одному класі, ставка зменшується. Також неможливо знайти фахівців, тому викладачі часто читають непрофесіонально свої предмети, один учитель читає і фізику, і хімію, і біологію, і математику, — додав О. Єресько.

Для того, щоб шкільні будинки не пропали й у разі демографічного вибуху їх можна було відновити, в них тимчасово радять розміщувати культурні центри, бібліотеки і навіть сільські клуби. На думку чиновника, не можна допустити повторення ситуації 90-х років минулого століття, коли «у зв'язку зі скороченням кількості дітей дошкільного віку дитячі садки фактично йшли з молотка, здавалися в оренду і розпродувалися направо й наліво». За його словами, сьогодні ситуація змінилася, і дитячих дошкільних закладів не вистачає.

Він також нагадав, що в державі реалізується програма «Шкільний автобус», завдяки якій 93 відсотків дітей підвозять у школи. За його словами, спонсори не завжди дарували школам нові автобуси, і нині виникла проблема відновлення автопарків. Уряд, у свою чергу, цього року виділив зі стабілізаційного фонду держбюджету 150 млн. гривень на закупівлю автобусів для перевезення школярів.

Наталя ОВДІЄНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

РЕГІОНИ

СБУ взялася за гральні заклади

Працівники Управління СБУ в **Полтавській області** «накрили» підпільний гральний заклад, який діяв навіть після прийняття Закону «Про заборону грального бізнесу в Україні». Працював він уночі, точкою «опікувалася» одна з недержавних охоронних служб. Унаслідок операції вилучено 49 гральних автоматів. Матеріали справи направлено до ГУ МВС України в Полтавській області та до податкової. Як повідомили у прес-групі УСБУ в Полтавській області, нині розслідують кілька аналогічних кримінальних справ.

Тим часом на **Кіровоградщині** за результатами перевірок викрито вісім фактів діяльності нелегальних гральних закладів. Вилучено сімдесят гральних автоматів загальною вартістю понад мільйон гривень.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ, Петро МЕЛЬНИК.

Заробітчани потрапили в аварію

Мікроавтобус «Форд-Транзит», який віз із Польщі додому заробітчан з **Прикарпаття**, зіткнувся з автомобілем БМВ Х6. Трагедія сталася в селі Солонці Пустомитівського району Львівської області. Від удару «Форд» перевернувся і деформувався, тож рятувальникам довелося розрізати бус, щоб витягнути з нього людей. Постраждали всі десять осіб, які перебували в автобусі. Троє загинули на місці, а сімох, у тому числі 12-річну дівчинку, з тяжкими травмами доправлено до лікарні. Пасажири в джипі не постраждали. Нині з'ясовується, хто винен у ДТП.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЕКОЛОГІЯ

Дельфінячий грип?

Цього літа на Кримському узбережжі дельфіни стали частіше викидатися на сушу. Причиною загибелі фахівці вважають морбіллівірусну інфекцію.

Характерними симптомами хвороби є порушення координації, здатності пересуватися, тобто явні ознаки ураження центральної нервової системи. Така само епізоотія виявлялася в 1994 році. Через 15 років «сплячий» в організмах тварин вірус активізувався, кажуть біологи. За неповні вісім місяців 2009 року зареєстровано 45 смертей дельфінів на березі. Минулого року їх було 13. Сумна першість належить чорноморським афалінам: більше половини випадків загибелі від інфекції. 34 смерті припадає на західний берег Криму, дві — на ПБК, шість зафіксовано в адміністративних межах Севастополя і ще три — на східному узбережжі.

Людина заразитися від дельфінів не може, але все-таки біологи не радять відпочивальникам контактувати з тваринами, що викинулися на берег. Тим паче що допомогти їм не в змозі навіть фахівці.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Депутатам міськради подарували тухлу рибу

Продавці живої риби, які торгують на території КП «Херсонський комунальний ринок», зустріли депутатів міськради, котрі поспішали на чергову 30-ту сесію, бочками з написом «тухла риба» і скандуванням гасла «Ганьба». Так пікетувальники висловили протест проти регулярних відключень електроенергії на головному ринку обласного центру. Її відключають щораз після відвідування торговельної установи працівниками обласного управління МНС і ВАТ «Херсонобленерго». На сесії міськради депутати розглядали питання про підвищення ефективності роботи комунального ринку, але, на жаль, конструктивного рішення з цього питання вони прийняти не змогли.

Вл. інф.

Знищили дві наркоплантації

Співробітники Луганського облуправління СБУ разом з УМВС України в Луганській області виявили дві плантації конопель загальною площею 10,5 гектара. Кримінальний врожай (десь до 10 тонн) визрівав на території ДП «Сєвєродонецьке лісомисливське господарство» Боровської сільради міста Сєвєродонецька і був уміло замаскований. Перша плантація розташовувалася посеред лісового масиву в районі селища Боровське. На підготовленому для висадження ялин ґрунті площею два гектари було більш як п'ять тисяч кущів наркомісної рослини — каннабіса. Друге поле площею 8,5 гектара було засаджено молодими дубками і ялинами, між якими виявили понад 20 тисяч кущів коноплі. Рослини було викорчувано і спалено просто на полі. За підрахунками правоохоронців, вартість марихуани, що її можна було одержати з такої кількості рослин, на «чорному» наркоринку становила б від 3 до 5 млн. гривень.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

За допомогою ЗМОПу будинок повернули «Надрам»

Минулої п'ятниці на офіційному сайті НАК «Надра України» з'явилося повідомлення про те, що державний виконавець у присутності представників Шевченківського РУГУ МВС, Мінприроди і самої компанії склав акт, яким передав приміщення по вул. Володимирській, 34, на «відповідальне збереження» компанії «Надра України».

Представник «Зентакс Лімітед» (Кіпр) Олексій Случ стверджує, що будинок належить цій іноземній компанії. Її інтереси представляють адвокати фірми «Василь Кисіль і партнери». Про те, як розвивалися події, вони розповіли в інтерв'ю газеті «Коммерсант».

У п'ятницю близько 12.00 до будинку прибув державний виконавець служби Шевченківського райуправління юстиції Києва, майже 20 міліціонерів і приблизно стільки само цивільних осіб. «Вони вибили грати на вікнах і самі вікна і проникнули в будинки, що їх охороняли приблизно десять охоронців. Потім прибули додаткові сили ЗМОПу, які вивели охорону з приміщень», — розповіли адвокати. При цьому державний виконавець заявив, що перевіряє цілість будівель, які за рішенням суду передано під контроль особі, уповноваженій на це Міністерством охорони навколишнього природного середовища. Близько 14.00 силовики пішли з приміщення, залишивши в ньому співробітників Державної служби охорони.

Будинки по Володимирській, 34, і Золотоворітській, 9, були відчужені за колишнього глави правління НАК Едуарда Ставицького. Після його звільнення з посади з 20 березня 2008 року суд наклав на приміщення арешт і передав їх Мінприроди. На виконання рішень уряду відділ державної виконавчої служби Шевченківського районного управління юстиції відновив виконавче виробництво у цій судовій справі.

Фото УНІАН.

Прийняти рішення про закриття шкіл можуть лише місцеві органи виконавчої влади

З дока вийшли на воду три баржі

На миколаївському суднобудівному заводі Wadan Yards Okean відбувся урочистий спуск на воду трьох несамохідних барж змішаного типу «ріка–море» для одного з великих зернотрейдерів. Спуск на воду судна — видовище незабутнє. З'єднані між собою майже 300–метровим «трамвайчиком», баржі за допомогою буксирів вийшли з сухого дока і плавно заколихалися на водній гладі лиману під оплески гостей.

Такого типу несамохідні баржі можуть перевозити попарно до 9 000 тонн вантажів. Як зазначив генеральний директор заводу Микола Романчук, в історії підприємства не було випадку, щоб водночас було виконано три замовлення.

Нагадаємо, що Wadan Yards Okean (до грудня 2008 року Damen Shipyards Okean) спеціалізується на виробництві і ремонті контейнеровозів, танкерів, буксирів, барж водотоннажністю до 350 тисяч тонн.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

ВІСТІ З ОДЕЩИНИ

На продаж виставили всі цукрові заводи

Начальник головного управління агропромислового розвитку Одеської ОДА Анатолій Новаківський повідомив про майбутній продаж усіх цукрових заводів області. За його словами, вирощувати цукровий буряк і займатися виробництвом цукру в регіоні нині невигідно. Адже, приміром, 2 тисячі доларів потрібно вкласти під час посадки і вирощування цукрового буряку на 1 гектарі землі. По-друге, географічне положення області впливає на формування ціни на цукор: буряк доводиться возити за кілька тисяч кілометрів, бо одеського врожаю не вистачає для завантаження заводів.

Вл. інф.

Одеса.

Народження Одеса святкуватиме тиждень

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

2 вересня Одеса благословить у навколосвітню подорож екіпаж яхти «Іваноїс», яка відчалить від морського вокзалу. А тим часом вдячні городяни покладуть вінки до монументів державних діячів, яким Південна Пальміра зобов'язана своїм народженням і процвітанням: Йосипові де Рибасу, герцогові Рішельє, князю Михайлові Воронцову, Григорію Маразлі.

10 годин на Думській площі триватиме марафон — збирання побажань місту Одесі під девізом «Хай буде все, як ти захочеш». На Дерибасівській і Ланжеронівській відбудеться 3-й міжнародний фестиваль вуличних лицедіїв. До речі, у дні святкування відкриється ще один театральний фестиваль, присвячений двохсотліттю з дня народження Миколи Гоголя, який неодноразово бував у нашому місті. Колективи з Києва, Москви, Орла, Оренбурга, Бєлгорода і, звісно, Одеси покажуть спектаклі за п'єсами Гоголя.

У програмі також лицарські турніри, виставки квітів, «караоке на Дерибасівській», міжнародний конкурс карикатур, вручення Одесі «Дошки пошани Ради Європи», а також концерт міського оркестру Ларнаки (Кіпр) — міста-побратима Одеси.

Ну, а головною «фішкою» свята 2 вересня стане гала-концерт на Потьомкінських сходах. Для одеситів виступатимуть Джамала, Руслана, група «ВВ», Максим Галкін, Ані Лорак, Потап і Настя Каменських. Організатори свята повний склад учасників концерту тримають у секреті, побоюючись, що Потьомкінські сходи не витримають напливу глядачів. Тим більше, що їх чекає ще й святковий феєрверк із 215 салютних букетів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

КОМПЕТЕНТНА ДУМКА

Едуард ГУРВІЦ, одеський міський голова:

— Місто створюють не стіни, а люди. В Одесі живуть представники 130 національностей, це місто має блискуче почуття гумору. Все інше теж додається.

Ми дуже хочемо, щоб Одеса стала великим культурним і туристичним центром. Насправді в радянські часи так і було, але скоріше в примусовій формі. Тоді можна було поїхати за путівкою або в Крим, або в Одесу, зараз можна рушити куди завгодно.

Я вірю в Одесу і вірний Одесі.

Незалежності Узбекистану 18 років

1 вересня в Узбекистані святкують День незалежності

Сьогодні це держава, яка динамічно розвивається, з високим потенціалом і великим міжнародним авторитетом. Звичайно, досягти цього було нелегко. Варто лише згадати перші кроки незалежної країни, в основу якої було покладено п'ять основних принципів: деідеологізація економіки та її пріоритет над політикою; чільна роль держави в реформуванні країни; верховенство закону у всіх сферах життя суспільства; проведення сильної соціальної політики; поетапність у проведенні реформ — тобто чітко було окреслено стратегічні завдання, реалізація яких сприяла масштабному процесу відновлення.

Дотримуючись власної моделі розвитку економіки, Узбекистан зміг уникнути «революційних» потрясінь і, переживши труднощі перехідного періоду, не тільки зберіг той економічний потенціал, що був, а й завдяки цілеспрямованому, планомірному реформуванню істотно наростив і зміцнив його. У результаті сьогодні республіка домоглася вищого рівня економічного розвитку порівняно з тими країнами, де економіка розвивається стрибкоподібно, переживаючи злети й падіння.

Як наочний приклад можна навести той факт, що за останні чотири роки темпи зростання ВВП в Узбекистані перевищують 7 відсотків, за 2008 рік становили 9 відсотків, а за перше півріччя 2009-го — 8,2 відсотка, тоді як у багатьох країнах світу цей показник набагато нижчий, а в низці держав пішов у мінус. Словом, досягнуті успіхи вселяють впевненість у тому, що цілі, намічених керівництвом республіки, буде досягнуто.

ФОТОФАКТ

У Запоріжжі на Преображенському мосту відбулася екологічна акція «Миємо запорізькі мости». Таким нестандартним способом молодь вирішила хоча б частково зменшити кількість осідаючого пилу та вихлопів, які залишають безперервні потоки автомобілів.

Фото Олександра ПРИЛЕПИ (УНІАН).

В'ячеслава Чорновола увічнили міліціонери

Відтепер кожен, хто проходитиме повз приміщення Золочівського райвідділу міліції, знатиме, що саме тут, на Львівщині, «у червні-травні 1989-го відбував своє останнє ув'язнення Герой України, визначний діяч національно-визвольної боротьби 60-90 років XX століття, голова Народного руху України В'ячеслав Чорновіл». Таблицю, що нагадує про цей історичний факт, встановлено на стіні будинку, де розташовано відділення.

— У цей рік у Львові вже проходили мітинги, громада активізувалася, і влада вирішила, що у такому тихому містечку можна буде сховати Чорновола, — згадує заступник голови Золочівської райадміністрації Іван Закала, — заарештували В'ячеслава Максимовича у Львові, після написання ним відкритого листа тодішньому керівникові ЦК Компартії України Володимиру Щербицькому. На 15 діб привезли в наше містечко, до слідчого ізолятора, де він благополучно відбув свої 15 діб. Цікаво, що через якихось пару місяців В'ячеслав Чорновіл знову приїхав у Золочів, вже добровільно — на установчу конференцію районної організації Народного руху України, і виступав у приміщенні «Просвіти». Зал зустрів його стоячи, оплесками. А він в своєму виступі згадав про своє попереднє «відвідування» містечка і про те, як міліціонери чаєм його поїли і взагалі — поставилися шанобливо.

Ірина ЄГОРОВА.

Львівська область.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

МВФ погрожує порвати з Києвом

Міжнародний валютний фонд може припинити співробітництво з Україною, якщо влада країни без належних підстав піде на надмірне нарощування бюджетного дефіциту і розхитування економічної ситуації в країні, повідомив постійний представник МВФ в Україні Макс Альєр. «Якщо такі відхилення будуть результатом навмисної політики, що суперечить духу і цілям програми, ми припинимо співробітництво... Не маємо наміру брати участі у політиці, яка призведе до поглиблення економічної кризи». Альєр додав, що таке рішення може бути прийнято, якщо влада країни провокуватиме інфляцію і підриватиме стабільність банківської системи, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

Біля берегів Нідерландів зіштовхнулися двоє суден

У Північному морі, біля берегів Нідерландів, зіштовхнулися два контейнеровози з російським і українським екіпажами на борту. У результаті аварії судна дістали серйозні ушкодження. Контейнеровоз Nikita, ведений українським екіпажем, одержав пробоїну біля машинного відділення. Судно Nirint Pride має ушкодження носової частини, у результаті чого почалася пожежа. Корабель з російським екіпажем приведений до Роттердама буксирами, повідомляє видання «Морской бюллетень Совфрахт». На момент верстки номера про постраждалих не повідомлялося.

США

Каліфорнія у вогні

Сильна лісова пожежа загрожує десяткам тисяч будинків, розташованих у північних пригородах Лос-Анджелеса. Через цю загрозу тисячі людей були евакуйовані. За минулу добу вогонь, що виник кілька днів тому у Національному лісопарку «Анджелес», поширився в усіх напрямках від вогнища загоряння і наблизився впритул до багатьох міст. Площа загоряння вже перевищила вісім тисяч гектарів. Від розгулу стихії можуть постраждати будинки Лабораторії реактивного руху NASA. За словами представників відомства, пожежа поки що не становить безпосередньої загрози будівлям лабораторії, однак через задимлення роботу там припинено.

У боротьбі з вогнем беруть участь кілька тисяч пожежників, задіяні спеціально обладнані вертольоти. За наявною інформацією, двоє пожежників загинули, три особи отримали тяжкі опіки.

ІЗРАЇЛЬ

Ольмерта офіційно звинуватили у корупції

Колишньому прем'єр-міністру Ізраїлю Ехуду Ольмерту пред'явлено офіційні обвинувачення в корупції. Нагадаємо, він подав у відставку з посади глави уряду Ізраїлю у вересні 2008 року через корупційний скандал, що вибухнув навколо його персони. Слідчі підозрюють Ольмерта в незаконному отриманні від американо-єврейського бізнесмена Морріса Моше Таланські сотень тисяч доларів у конвертах у період, коли він був мером Єрусалима. За ізраїльськими законами, політики можуть одержувати від донорів лише обмежену кількість коштів.

У рамках Програми розвитку ООН та ЄС «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» вісім районів Черкащини отримають фінансову грантову підтримку *(Укрінформ)*

ЄБРР дає кредит у сумі 37 млн. доларів компанії «Одеса термінал холдко Лтд.», що дасть змогу значно збільшити пропускну спроможність нового контейнерного терміналу в Одесі *(Укрінформ)*

У НОМЕР

Вакцинація по-нашому: слон у посудній лавці

Страхові компанії відмовляються страхувати дитину перед щепленням

В українському соціумі продовжують обговорювати трагічну загибель дітей у Донецькій області, що нібито настала після вакцинації. Оцінка ситуації чиновниками вітчизняного Мінохорони здоров'я маловтішна. Так, у релізі його прес-служби йдеться, що щорічно в Україні з різних причин помирають більш як п'ять тисяч малят віком до року. Всі діти до року одержують щеплення від десяти інфекцій, і, мовляв, не коректно всі смерті пов'язувати з вакцинацією.

Але не всі поділяють таку точку зору. Вчора в Києві 'Ліга захисту громадянських прав' провела прес-конференцію, присвячену проблемам української обов'язкової прищеплювальної кампанії.

Президент цієї громадської організації В'ячеслав Костильов назвав вакцинацію в Україні «слоном у посудній лавці».

— Вакцинації небезпечні. За замовчуванням це знають усі. Ми хочемо, щоб на державному рівні було зроблено все, аби щеплення були на благо здоров'ю наших дітей, а не навпаки. Необхідні відповідні дослідження, заходи, зміни законодавства щодо вакцинопрофілактики.

Активісти Ліги назвали Міністерство охорони здоров'я України найбільш непрозорим і закритим від громадського контролю медичним відомством Європи. Мовляв, за його стінами проводяться сумнівні тендери, лобіюються інтереси визначених фармакологічних компаній. Одночасно йде тиск на лікарів, які пов'язують захворювання і смертельний кінець з наслідками вакцинації. А вони можуть проявитися в дитини протягом одного місяця після щеплення. Під загрозою звільнень педіатри бояться фіксувати подібні випадки.

Про це розповіла смілива Зоя Дергачова, виконавчий директор Асоціації гомеопатів України, практикуючий педіатр.

— Я б запропонувала називати щеплення операцією на імунній системі. А до будь-якої операції пацієнта треба готувати. Потрібно досліджувати титр антитіл до тих інфекцій, які передбачається вакцинувати. Адже ніхто не скасовував природний імунітет, і в дитини може вже виробився або передався від матері захист проти того чи того вірусу. А гіперімунізація може становити загрозу для життя. Необхідно досліджувати імунограму, щоб зрозуміти, як організм відреагує на щеплення, — радить лікар.

Більшість практикуючих дитячих лікарів вважають, що потрібно прищеплювати малюків тільки від справді небезпечних інфекцій, таких як дифтерія, правець, поліомієліт. Іншу вакцинацію проводити індивідуально, за медпоказаннями, в умовах поліклініки або за бажанням. І, звісно ж, докладно інформувати батьків про можливі поствакцинальні ускладнення.

— Я б радила батькам страхувати своїх дітей перед щепленнями, — каже Зоя Дергачова. — Щоправда, був випадок, коли страхова компанія, вивчивши наказ Мінохорони здоров'я, відповідно до якого проводиться вакцинація, відмовилася страхувати клієнта. Мовляв, занадто високий ризик отримання побічних ефектів.

За її словами, до вакцин, що дають найбільшу кількість побічних ефектів, які фіксуються, належать БЦЖ (проти туберкульозу) і КДС (проти коклюшу, дифтерії, правця).

Зоя Дергачова розповіла, що навіть у царській російській армії солдата, якому зробили щеплення, на три дні звільняли від стройової підготовки. Лікар радить обмежити спілкування дитини після вакцинації, поспостерігати за нею, залишити вдома.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

Генеральний прокурор України Олександр Медведько (праворуч), **співголова Міжвідомчої робочої групи Валентин Наливайченко під час засідання Міжвідомчої робочої групи з питань протидії корупції щодо стану виконання заходів, визначених планом роботи на 2009 рік.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Провулок Ілліча став провулком Башкирова

Днями в районному центрі Березнегувате на Миколаївщині пройшов вечір пам'яті, присвячений 60-річчю з дня народження Михайла Башкирова. За рішенням місцевої громади відтепер один із найкрасивіших провулків у центрі селища на набережній носитиме його ім'я. Про колишнього керівника району, людину неординарну, було сказано багато теплих слів. 29 серпня Михайло Володимирович Башкиров відсвяткував би 60-річчя, якби трагічний випадок на дорозі десять років тому не обірвав його життя.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Ющенко розповідав шахтарям про проблеми, а Тимошенко заряджала їх оптимізмом

Центр святкування Дня шахтаря цього року було перенесено до Луганська. Тож на Луганщині впродовж двох днів побували і Президент, і Прем'єр-міністр України, але шляхи їх ніде не перетнулися. Юлія Тимошенко відвідала два шахтарські міста — Свердловськ і Ровеньки, виступила також перед багатотисячною публікою обласного центру, перервавши святковий концерт на Театральній площі. Звернення глави уряду до гірників і мешканців шахтарського краю були оптимістичні. Загалом ситуацію у вугільній галузі Юлія Тимошенко вважає складною, особливо в період кризи в країні, однак, завдяки діям уряду удар вдається пом'якшити.

Переконливо прем'єр говорила і про перспективу галузі, про наміри уряду поліпшити життя гірників і їхніх родин. Зокрема, до кінця року Тимошенко пообіцяла додатково виділити 400 млн. грн. для капітального будівництва й обладнання лав вугільних підприємств. Крім того, запевнила, що віднині більше уваги приділятимуть розвитку системи безпеки на шахтах. До кінця року на ці цілі плановано виділити ще 100 млн. грн., щоб до середини 2010-го спеціальні системи працювали на кожному вугільному виробництві.

Порадувала і соціальними програмами. Як повідомила Прем'єр-міністр, уряд має намір цілком забезпечити шахтарів-інвалідів транспортом до кінця цього року. На сьогодні вже виділено 4 тис. 200 автомобілів, а загалом у черзі на одержання інвалідного транспорту — 4 тис. 730 осіб. Пообіцяла Юлія Тимошенко і нові пільги гірникам при оплаті послуг ЖКГ.

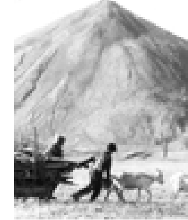
Віктор Ющенко у своєму виступі в Луганську на урочистих зборах, присвячених Дню шахтаря, навпаки, дав зрозуміти, що станом справ у вугільній галузі він незадоволений. Говорив про речі далеко не святкові, здебільшого про проблеми вуглярів, звинувачуючи в них уряд. Його політику Президент назвав «діями з натхнення, позбавленими послідовності та системи».

За словами глави держави, загальна сума збитків у вугільній галузі України цього року становить 3,7 млрд. грн., що на 1,7 млрд. більше, ніж торік. Кредиторська заборгованість підприємств — 9 млрд. грн., а заборгованість у зарплаті гірникам зросла на 140 відсотків. На думку Віктора Ющенка, зберегти вугільну галузь і надалі успішно розвивати її допоможе реструктуризація шахт і залучення в галузь приватного капіталу.

Після Луганська обоє керівників держави виїхали в Донецьк. Юлія Тимошенко — з подарунками від гірників: орденом «Шахтарської слави» другого ступеня і зіркою її імені, що розташовується недалеко від сузір'я Великої Ведмедиці.

Алла АНТІПОВА.

* * *

А на Львівщині гірники і справді останніми роками працюють стабільно, перевиконуючи плани видобутку. Минулого року видали на-гора близько трьох мільйонів тонн вугілля. Нині щодня видобувають по вісім тисяч тонн. Саме це і дало можливість утримувати на балансі державного підприємства «Львіввугілля» єдину на Галичині оздоровчу базу для шахтарів із виключними лікувальними можливостями. Нещодавно тут навіть відкрили відділення спелеотерапії, де успішно лікуються захворювання дихальних шляхів. 15 років відділення стояло недобудованим і ось, із виділенням 100 тисяч гривень, два тижні тому будову завершено.

У день шахтаря Червоноград відвідала Прем'єр-міністр України. У своїй промові Юлія Тимошенко констатувала: зважаючи на вугільну галузь, можна стверджувати, що криза в Україні завершується. І наголосила на основних заходах, які дають змогу Україні домогтися своєї енергетичної незалежності.

Ірина ЄГОРОВА.

* * *

У День шахтаря Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко відвідала й місто Нововолинськ. Свій приїзд на Волинь вона розпочала з ознайомлення із будівництвом шахти №10 «Нововолинська». Десята «Нововолинська» споруджується з 1989 року. Введення в дію цього підприємства дасть змогу трудовлаштувати 1500 гірників із двох волинських шахт, запаси вугілля на яких уже майже вичерпано. Потужність нової шахти — 900 тисяч тонн енергетичного вугілля на рік. Запаси палива — 37 мільйонів тонн.

Як розповів директор державного підприємства «Дирекція з будівництва об'єктів» Віктор Дук, 10-та «Нововолинська» — шахта третього тисячоліття. Тут буде запроваджено сучасні технології видобутку вугілля і його збагачення. Передбачається також спорудження теплонасосної установки, яка відбиратиме тепло із шахтних вод і використовуватиме його для потреб гарячого водопостачання.

Микола ЯКИМЕНКО.

Шахтарський «діамант»

У Донецьку урочисто відкрили стадіон «Донбас-Арена»

Перший у Східній Європі стадіон класу «еліт» був презентований вітчизняним та міжнародним гостям напередодні Дня шахтаря. Серед тих, хто відвідав церемонію відкриття, — Президент України Віктор Ющенко, Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, лідер Партії регіонів Віктор Янукович, натхненник і головний інвестор проекту Рінат Ахметов, народні депутати, представники місцевої влади, спортсмени і журналісти.

Виступаючи з привітальним словом на зеленій траві стадіону, Володимир Литвин зазначив, що він глибоко вражений «Донбас-Ареною». Його почуття поділяли всі присутні. Голова Верховної Ради закликав подякувати людині, яка втілила мрію в реальність. На втілення цієї великої мрії Рінат Ахметов витратив 10 років життя і близько 400 мільйонів доларів інвестицій.

П'ятидесятитисячний стадіон у формі діаманта справді вражає як ззовні, так і всередині. Складно порівнювати його з іншими інфраструктурними об'єктами в Україні — таких грандіозних і сучасних в країні просто немає. Це справжній «західний» стандарт, висока якість без компромісів. Це очевидно для кожного, хто потрапляє сюди.

За задумом архітектора Джея Перріша, домашній стадіон клубу «Шахтар» має скляний фасад і нахилений відповідно до ландшафту дах, який вкриває від дощу місця для глядачів. Будівля підсвічується синім та білим світлом. Футбольне поле чудово освітлено, а глядачі на будь-якому місці на трибуні можуть спостерігати за кожним рухом гравців, в тому числі завдяки великим моніторам.

Задовго до години відкриття стадіону до нього почали стікатися місцеві мешканці. Відкриття «Донбас-Арени» тепер є найпопулярнішою темою для обговорень в громадському транспорті. Судячи з розмов, навіть найдешевші білети за 100—150 гривень поки що для пересічних донеччан задорогі. Можливо, цим пояснюється те, що в перший день роботи трибуни стадіону «Донбас-Арена» були заповнені ледь наполовину. Але ті, хто не потрапив усередину, розважалися ззовні: прогулювалися серед газонів, фотографувалися біля величезного мармурового м'яча, який крутився на фонтані перед входом, спостерігали за феєрверками.

Шоу з нагоди відкриття підготувала відома італійська компанія. Це було справжнє свято футболу, із вшануванням ветеранів клубу «Шахтар», які змінювали спортивну славу шахтарської столиці у період з 1946 року до нинішніх 2000-х.

Ще однією «родзинкою» вечора стала сценка гри між футболістами «Шахтаря» та інопланетянами. Згодом глядачі вперше в Україні змогли спостерігати за хореографічною постановкою в стилі «людської анімації», в якій були задіяні півтори тисячі учасників. Групи людей у різнокольорових костюмах переміщувалися по полю, складаючи «картинку» живого футболіста, який відбиває м'яч.

Спеціально запрошеною зіркою на шоу стала американська співачка Бейонсе, яка перервала своє світове турне, прилетівши в Донецьк із Японії. Вона є однією з найпопулярніших у світі сучасних співачок, тож її участь у церемонії підносила рівень шоу до рівня подій міжнародного масштабу. Український шоу-бізнес представляли Альона Вінницька, Світлана Лобода та Наталія Могилевська.

На відкриття стадіону чекали не тільки в Донецьку, а й за кордоном. Для УЄФА це перш за все свідчення того, що в Україні зроблено ще один крок назустріч Євро-2012. Однак, судячи з атмосфери, яка панувала на «Донбас-Арені», європейський вимір — уже не найважливіший у цій справі. Головне — це те, що Донецьк, Україна отримали суперсучасний стадіон, який свідчить про чіткий намір досягати перемог у спорті, готувати спортсменів і оздоровлювати молодь, проводити шоу і змагання міжнародного масштабу і, як і в кожному спорті, — бути першими.

Вл. інф.

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Похолодання економіки в літній період

У серпні від економіки для пересічного споживача повіяло холодом. Останній місяць літа запам'ятався автолюбителям подорожчанням бензину. Особисто мені крайній, як кажуть забобонні льотчики, раз за повний сорокалітровий бак 92-го довелося викласти триста гривень! Удар по гаманцю очевидний. А ще серпень «порадував» істотним подорожчанням «дизельки» у розпал польових робіт, цукру у відповідальний для господинь період консервацій, обвалом гривні та чергами за доларами від Нацбанку за «пільговими» цінами. А попереду — осінь. За нею зима зі споконвічними газовими проблемами, президентські вибори — і це економіці не на користь.

Про кроликів, удава і найкризиснішу кризу

Адже немає причин не вірити аналітикам, які прогнозують: варто очікувати на ще більшу кризу в економіці. А вона у нас і так — найкризисніша. Це помітили навіть у Москві. **Вище, ніж у Росії, ціни тільки в Україні, пишуть газети сусідньої держави й підтверджують тезу цифрами. Отже, серед європейських країн найбільше за сім місяців року ціни зросли у нас — на 8,5%. Росія — на другому місці з 8,1%, Білорусь — на третьому з 7,7%. Для порівняння: у середньому по ЄС інфляція становить 0,4%, у США — 2,4%.**

Що стосується долара, серпень варто взагалі вважати рекордним. Вся слава належить Нацбанку, який встановив найнижчий за всю історію існування національної валюти офіційний курс гривні стосовно долара — 7,989 грн. Хоча, з усією впевненістю можна стверджувати: такий показник — не межа, рекордними в цьому плані очікуються і вересень, і жовтень, і листопад...

Звичайно, реальний курс, той, що в обмінниках, — він ще нижчий. За долар там уже просять 8,5—8,55 гривні. Одна із причин інфляційної хвороби «передвиборна». Як тут встояти національній валюті, коли уряд намагається «латати» бюджетні дірки (за січень—липень держбюджет країни зведено з дефіцитом 15,352 млрд. грн., зокрема, за перші шість місяців дефіцит становить 10,6 млрд. грн.) за рахунок запозичень? Йдеться не про зовнішні кредити. Хоча й вони грають на інфляцію. Адже транші МВФ залучають у країну валюту ззовні тільки теоретично. Насправді долари, здебільшого, йдуть на обслуговування зовнішнього боргу. Але якщо міжнародні кредити, які стали звичними, кидають Україну в боргову яму в перспективі, то руйнівну дію запозичень внутрішніх ми спостерігаємо вже тепер. Взяти добру, на перший погляд, справу рекапіталізації банків, коли Кабмін кинув рятувальний круг декільком фінансовим установам.

Вийшло як у тому анекдоті про маленьку дівчинку, котра прийшла в зоомагазин купити кролика:

— Тобі того маленького сіренького симпатягу з величезними сумними очима чи цього волохатого ледачого білого, — запитує продавець?

— Знаєте, а моєму удавові все одно!

Так і тут, Нацбанк, рятуючи банки комерційні, з «підказки» уряду, накупив на більш як 10 мільярдів гривень державних облігацій, що втратили свою привабливість. Простіше кажучи, заплатив величезні гроші за, схоже, безперспективні папери, які не користуються нині попитом у інвесторів. Уряд закачав ці кошти в банки, ті, у свою чергу, розрахувалися з вкладниками. Куди понесли гроші люди, які так важко «висмикнули» свої заощадження — здогадатися не складно. Не віддавати ж їх знову на депозит?! Швидше за все, вони кинулися міняти національну валюту на тверду. Фактично, змушуючи Нацбанк купувати ОВДП, уряд за виручені гривні покриває дефіцит бюджету й сприяє обвалу українських грошей.

У чергу, сучі діти!

Варто зазначити, за доларом в обмінниках ми не бачили черг давненько. Тепер за валютою за введеною Нацбанком «пільговою» ціною вони шикуються мало не з вечора. У Києві черги довші, ніж за «докторською» ковбасою в часи Союзу. Передісторія така: Нацбанк довго не реагував на падіння гривні. Лунали навіть заяви, що НБУ не відповідає за обмінний курс. Проте ажіотажний попит на «зелень» змусив головне фінансове відомство країни реалізувати валюту для потреб готівкового ринку. Наприкінці місяця Нацбанк двічі продавав значні суми доларів комерційним банкам по 8 гривень, щоб ті викинули кошти на ринок і збили ажіотаж. Умова: ціна реалізації таких доларів не може перевищувати 8,16 гривні, тобто «навар» самих банків має бути в межах двох відсотків.

Водночас долар за такою ціною практично купити неможливо, а фінансисти скептично оцінюють імовірність різкого зниження його курсу через проведені інтервенції. **Хто, скажіть, з легкістю може придбати «пільгові» долари? Ті, хто інформований, де і коли вони з'являться.** «Я не знаю, як технічно організувати продаж долара по 8,16 грн. у відділеннях нашого банку, якщо в сусідніх банках валюту купуватимуть по 8,4 грн. за долар. Адже в такому разі жоден касир не втримається від того, щоб самому не купити валюту за пільговим курсом і не заробити на цьому. А до населення, заради якого це все й затівається, так нічого й не дійде», — наводять слова керівника одного з великих банків економічні видання.

Тепер давайте підрахуємо доходи фінансових установ. Два відсотки із проданих Нацбанком у серпні 145 мільйонів — ні багато ні мало майже три мільйони доларів у дохід банків, які «рятують» ситуацію з обмінним курсом. Тобто, за нинішнім курсом — понад 23 мільйони гривень. Схоже, валютні операції стали гарним джерелом доходів для банків. Нинішня нестабільність допоможе їм непогано підзаробити.

А в арсеналі банкірів ще чимало «стабілізаційних» заходів, які, вважаю, не на користь простим громадянам. Чого вартий, приміром, намір Нацбанку заборонити дострокове зняття вкладів. Також Нацбанк хоче зобов'язати банки виплачувати відсотки по валютних депозитах тільки в гривні. Проте, кажуть, серед наших співвітчизників є сміливці, котрі знову несуть гроші в банк. Ті купують довіру надзвичайними відсотками — до 26 % річних. Це, хоч верть-круть, хоч круть-верть, як на виборах — кандидатів багато, а голосувати немає за кого. Адже під матрацом гривневі запаси нещадно зжирає інфляція. Доводиться довіряти або долару, що також небезпечно, або знову, після всіх принижень, іти на уклін до банкірів...

З Білорусі — піймали солодкого облизня

Зовсім прикра новина для тих, хто ще вболіває за нашу національну гордість, надійшла з Білорусі. Наші посланці, котрі їздили до сусідів просити, щоб ті відсипали 50 тисяч тонн цукру, повернулися звідти ні з чим. Білоруси запропонували за свою продукцію занадто високу ціну — 550 доларів за тонну. Звичайно, це трохи нижче за світову, але за такого опту сенсу брати, вважають переремовники, справді немає. Адже за рахунок поставок дешевого білоруського цукру українській уряд розраховував «збити» ціну на солодкий продукт на роздрібному ринку у себе. Лише за кілька місяців вона зросла майже удвічі. Якщо ще навесні кілограм цукру вроздріб коштував 3,5—4 грн., то нині — вже 7—8 гривень. Тому якщо на виході сябри просять у перерахунку близько п'яти гривень за кіло, плюс доставка, та ще по дорозі потрібні люди в Україні наваряться — дійсно дорого. У такій ситуації, схоже, вигідніше купити солодкий пісок на наших заводах. Окремі компанії, як повідомляють, і тепер готові реалізувати його по 4600 гривень за тонну (це ж треба, скільки наварюють на продукті посередники, поки він доїжджає до прилавків!). Отож **основна причина подорожчання білоруського, українського або будь-якого іншого цукру — наявність спекулянтів у схемі реалізації. Якщо апетити посередницьких структур зменшити, не довелося б шукати по світу дешевий цукор. І це — елемент державної політики. Але що зробити, якщо багато хто з тих, хто зараз при владі, одночасно керують і бізнес-структурами. Отож і не дивно, що чимала частина дешевого цукру з державних засіків, який викидали, щоб побороти спекулятивні ціни в період консервації, бізнес-структурам і перепала.** Насамперед не скривдили себе «королі» кондитерської справи. На цю галузь припадає третина всього внутрішнього споживання цукру. І вже у вигляді карамелі солодкий продукт пішов, переважно, на експорт, приносячи чималі навари «цукерковим» хазяям.

Нам, споживачам, у цьому разі керівники держави радять почекати, коли в Україні на повну запрацює маховик переробки буряку. Ближче до середини осені, мовляв, і ціни на солодкий пісок самі собою вляжуться.

Випробування тарифами

Якщо з Києва запускається нова хвиля подорожчання комуналки, громадського транспорту — чекай зростання цін на ці послуги в регіонах! А почати можна зі столиці, оскільки (напевно, так думають у керівних кабінетах), тут і люди заможніші, і пенсіонери міцніші. Отож радість киян від припинення дії нових тарифів на комунальні послуги була нетривалою. Київміськдержадміністрація взялася за підготовку апеляції на рішення окружного адміністративного суду Києва, яке зробило підвищені тарифи незаконними. Начальник головного управління КМДА з питань цінової політики Василь Яструбинський попередив, що у вересні кияни знову одержать платіжки, сформовані за новими тарифами, запевнивши, що ці нові суми «як і раніше, нижче за економічно обгрунтований рівень». Тобто, далі буде...

Підвищили ціни на проїзд у приміських маршрутках, що доставляють пасажирів до Києва. Перевізники пояснюють такий крок подорожчанням бензину. У перспективі на громадян чекають й інші транспортні неприємності. Зокрема, у вересні проїзд у столичних маршрутках може зрости ще на 50 копійок.

З хлібом — схожа ситуація. **Ледь встигли зібрати ранні зернові, найбільший виробник продукту №1 «Київхліб», паляниці якого продають не лише в столиці, заявив про намір підвищити ціни на масові сорти хліба. «Український» уже в останній день літа коштував 3 гривні 16 копійок, півкілограмовий батон — 2,64 гривні замість нещодавніх 2,50.** Здавалося б, у чому проблема? У деяких регіонах хліб давно вже продають дорожче, та і батони пропонують покупцям зазвичай 450-грамові, а не 500-грамові як у столиці. Багато хто подорожчання не помітять, тому що ті, хто сьогодні одержує навіть середню зарплату, — близько трьох тисяч гривень на місяць, й не скажуть, скільки платять за хліб. Але саме в Києві прірва між багатством і бідністю відчувається особливо. Подорожчання вдарить насамперед по пенсіонерах, які рахують кожну копійку. Для них навіть десятка, яку треба додатково щомісяця витратити на хліб, відчутна. А про виплату «хлібних» з міської скарбниці щось не чути. У Києві не так-то просто навіть на 800 гривень на місяць платити за світло, газ, тепло, квартиру, і ще якось цілий місяць харчуватися. Для глибинки, де можна жити з городу, 800 гривень щомісяця — величезні гроші.

Хоча, схоже, восени нам усім доведеться тугіше затягнути паски, а розрив між багатими і бідними ще збільшиться.

Галина КВІТКА.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

ПАМ'ЯТЬ

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Встановлено меморіал загиблим під час холокосту

Наприкінці минулого тижня у Кам'янці-Подільському відкрили меморіал, який присвячено жертвам холокосту.

За оцінкою істориків, у Кам'янці було проведено наймасовішу акцію знищення євреїв. 20 липня 1941 року після окупації міста фашистами тут з'явилося гетто. Уже до кінця місяця сюди привезли близько 11 тисяч євреїв з Угорщини. 26-28 серпня було знищено 23,6 тисячі невинних людей, зокрема, й усіх депортованих із Угорщини. А в січні 1942-го розстріляно ще 4500 ув'язнених, серед них 500 дітей. У живих окупанти залишали лише тих, хто працював на підприємствах. Та й їх узимку 1943 року вбили — це ще майже п'ять тисяч людей. Багато років минуло з часу великої трагедії подільського краю, а біль душі за невинні жертви фашистського геноциду не вщухає... Берегти пам'ять про трагедію українці та євреї вирішили спільно. Місто налагодило дружні зв'язки з 19-м районом Будапешту Кіш-Пешт, звідки вивезли колись найбільше євреїв. З єврейської сторони організаторами вшанування виступили громадська організація «Хесед Бешт», Духовна семінарія імені Яноша Вешлеї та угорське товариство євангелістів.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Фестиваль «Київська Русь» зібрав тисячі друзів

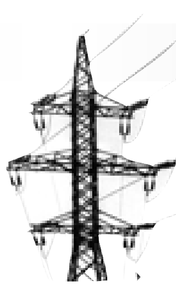
У древньому Любечі у вихідні відбувся відкритий фестиваль традиційної слов'янської культури та бойових єдиноборств «Київська Русь».

Гості та учасники заходу ознайомилися з історичними місцями містечка, поклали квіти до пам'ятника 900-річчя Любецького з'їзду князів. Головне дійство фестивалю розгорнулося на місцевому стадіоні. Тут розмістилися оглядова галявина «Коло Свароже», «Містечко майстрів» та виставка територіальних громад Чернігівського та Ріпкинського районів. Усіх шанувальників давнини чекав чудовий концерт, у якому взяли участь ансамбль ім. П. Вірського, слов'янська етно-група «Ведань Колодь» (Росія), фольклорні колективи з Індії, Конго, вокальний дует «Сябровки» (Білорусь) та багато інших творчих груп. Крім цього, усі могли побачити «Забави молодецькі» за участю клубів бойових єдиноборств та клубів історичного фехтування, виступи театрів вогню з Чернігова, Києва та Брянська.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 162 (4662)
ВІВТОРОК, 1 ВЕРЕСНЯ 2009

В Україні у січні—червні 2009 року від стаціонарних джерел забруднення у повітря потрапило на 20,5 відсотка менше шкідливих речовин, ніж за аналогічний період минулого року *(Держкомстат)*

Держпідприємство «Укрінтеренерго» з 1 вересня відновлює комерційні поставки електроенергії до Польщі *(Інтерфакс–Україна)*

Борис ЛЕВЧЕНКО: 60 років незмінно у стінах Харківського політеху

Прожити шістдесят років, кажуть, не поле перейти. Ось так вимірюють зазвичай ціле людське життя. А от наш герой — не лише пройшов свій шістдесятилітній віковий рубіж. Борис Олексійович Левченко, доктор технічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи, свій ще один шістдесятилітній ювілей святкуватиме першого вересня — у День знань, разом з першокласниками та першокурсниками. Чому разом? Вони тільки розпочнуть свою дорогу знань, якою пішов і вже 60 років іде сам і веде своїх учнів Педагог, а він її продовжить у сьомий десяток. Так–так, адже 1 вересня виповниться 60 років з того часу, коли розпочав свою далеку дорогу в науці у повоєнному Харкові Борис Олексійович студентом Харківського політехнічного інституту і відтоді його не залишав.

Життя віддав студентству і науці

Хто ж він, той, хто все життя віддав студентству і науці, не зраджуючи стінам одного навчального закладу? Надзвичайно скромна і навіть, як на бувалого професора, сором'язлива людина. Тому розмова наша точилася не стільки довкола життя і здобутків самого Бориса Олексійовича, хоч їх чимало, скільки рідного навчального закладу, до якого, без перебільшення, він душею і розумом прикипів та переживає, щоб у ЗМІ достойно висвітлили внесок в науку Харківського політеху за його 125-літнє існування.

Непросто, не з одного рядка складалася біографія українського вченого. Син залізничника, уродженця Крюкова (під Кременчуком), народився у Бєлгороді. До війни навчався у Харкові, де батько працював в управлінні Південної дороги. У війну сім'я евакуювалась у Південно-Казахстанську область, де гори Тянь-Шань, як згадує співрозмовник, було видно з вікна. Відразу після перемоги сім'я знову повернулася до Харкова. Тут майбутній професор і закінчив школу зі срібною медаллю та подався далі в науку. Проблеми зі вступом у технічні вузи на той час не було. До речі, як і в інші. Але хіба міг бути іншим вибір у сина залізничника? — резюмує професор. При обранні професії спрацював навіть не сімейний вибір чи традиція, а хлоп'ячий інтерес до двигунів, який і продиктував, куди йти вчитися. Інститут закінчив за спеціальністю «Двигуни внутрішнього згоряння».

— Мене залишили на викладацьку роботу в вузі, — згадує Борис Олексійович, — асистентом кафедри загальної теплотехніки. Однак недовго довелося вчити і вчитись самому обраній професії. Бо виявилося, що в повоєнні роки, крім навчання та наукових питань, треба було в першу чергу ще й вирішувати господарсько-побутові питання... І не для одного Харкова, і не для одного вузу це було характерно — адже країна піднімалася з руїн другої світової війни. Ми будували гуртожитки, профілакторії, санаторії не для розкоші — без них можна було обійтися, адже хто тоді йшов учитися? Самі вчорашні солдати-фронтовики та їхні рано змужнілі діти. Старався, як для себе.

А робили ж усе добротно. Тож невдовзі обрали заступником голови профкому інституту. І пішло: будівництво, самодіяльність, спорт, гуртожитки, змістовне дозвілля студентів... Видно, старався (а чому ж ні?), молодечий азарт підганяв — ще і ще. Так обрали головою профкому... Ріс авторитет. Можна було йти вгору по громадській чи партійній лінії. Все для того було. Та я повертався до науки. Вступив до аспірантури. Що казати, робота у профкомі зробила своє: дала неоціненний управлінський досвід. А це в житті ніколи не зайве. Думаю про це, коли дивлюся на молодих висуванців сьогодні. Все є: молодість, краса, гроші, але бракує одного, того, чого батьки не дадуть і за гроші не купиш: вміння спілкуватися і працювати з людьми. Нема справжніх адміністраторів. І, може, це не їхня вина, а держави, яка не підтримує курсу наставництва. Не десь, а на своїй кафедрі теплотехніки я пройшов курс від старшого викладача, доцента до завідувача кафедри, працюю там і нині.

Крок за кроком напрацьовував Борис Олексійович своє ім'я в науці, роками готуючи та проводячи наукові експерименти, ретельно і прискіпливо перевіряючи кожний з отриманих результатів. Кандидатську захистив у 1961 році, докторську — в 1991-му. А між ними були винаходи, авторські свідоцтва, патенти... Спочатку професор, нині академік Академії наук вищої школи. Всі ці звання здобував не де-інде, а в рідному вузі.

Рахунково–імпульсний метод визначення дисперсного складу розпилених рідин, розроблений групою вчених кафедри, став широковідомим і застосовується як у країнах СНД, так і в далекому зарубіжжі.

Атмосфера пошуку

Вікові будівлі інституту в оточенні старезних дерев, щорічні нові обличчя студентів та поетапне зростання вчорашніх випускників, а нині викладачів, святість стін альма-матер з її неодмінною атрибутикою, підручниками та кресленнями, — для всіх поколінь родини Левченків створювали особливу сімейну атмосферу постійного наукового пошуку та пізнання.

Кафедру, з якою пов'язане життя Бориса Олексійовича, можна назвати рідною оселею всієї родини. Туди після школи він приводив свою дочку Катерину, тепер, до речі, також професора, доктора юридичних наук, чия професійна слава перейшла межі Харківщини і навіть України: вона визнаний експерт з прав людини, скромна і працьовита, як і її батько. А в цей час із цікавістю дідусеву кафедру «окуповують» онучки — Оля та Оленка. Якою дорогою підуть — час покаже.

Хотілось би, щоб в Україні реально, а не на папері втілювалась у життя програма енергозбереження. А за таких умов ох як згодилися б розробки Бориса Олексійовича, його кафедри, його учнів та колег!

Дуже хотілося свого часу, щоб Катя навчалася в політехові. Вона й збиралася до нас вступати, але переміг потяг до університетської науки: Національний університет імені Каразіна завжди створював традиційне для Харкова інтелектуальне мирне протистояння технарів та гуманітаріїв.

Попри все по праву можна сказати, що культ знань та науки був і залишається, мабуть, головним у родині. Дослідницькою та викладацькою роботою все своє життя займалася і дружина Бориса Олексійовича — Євгенія Володимирівна. Вона — кандидат філософських наук, доцент, багато років очолювала кафедру філософії Харківського державного інституту культури. Свою дисертацію присвятила проблемам соціальної відповідальності, відбивши в наукових пошуках таким чином своє життєве кредо та вічний ідеал своєї родини.

Варто сказати, що очолювана з 1979 по 2001 рік Борисом Левченком кафедра теплотехніки зробила чималий внесок у науку і промислове виробництво Радянського Союзу та України. Коло інтересів та поле досліджень кафедри надзвичайно актуальне і для нашого сьогодення: використання вторинних енергетичних ресурсів, оптимізація тепловикористовуючого обладнання, екологія теплоенергетики. Серед розробок самого вченого — універсальна модель розрахунку регенеративних теплообмінних агрегатів, розробка та дослідження утилізаційних установок на нетрадиційних робочих тілах. В останні роки він працював над перспективними технічними вирішеннями утилізаційних пристроїв, використанням вторинних енергоресурсів доменних цехів.

Це — коротко, і то — мовою спеціалістів. Дилетантам цей обсяг роботи «технаря» важко пояснити, а то й неможливо. А загалом Борис Левченко — автор понад 100 наукових праць та трьох авторських свідоцтв, навчальних посібників та монографій. Тривалий час був членом секції «Теплові процеси» вченої ради з теоретичних основ хімічної технології АН СРСР. Член спеціалізованої ради з захисту докторських дисертацій, член методичної ради МОН України, заслужений працівник освіти України. Відзначений урядовими нагородами. Гордиться Борис Левченко тим, що випускники вузу, і зокрема його рідної кафедри, пішли своєю науковою дорогою і стали визнаними в Україні та світі вченими.

До речі, у 80-і роки, коли Борис Олексійович очолював кафедру, на основі експериментальних досліджень і математичного моделювання стаціонарних та перехідних процесів там проводилися роботи з інтенсифікації теплообміну в каналах зі штучною турбулізацією потоків і систем термостатування спецоб'єктів і електрофізичних установок. Велися роботи з проблем теплопровідності, що застосовується в металургійній галузі, теплотехніці й гідродинаміці, теплообміну в турбоустановках — спільно з заводами «Азовсталь», науково-виробничим об'єднанням «Турбоатом» та інститутом «Енергосталь».

Енергозбереження та екологія

У ці ж роки було взято старт науково-дослідних робіт з енергозбереження та екології. Під керівництвом професорів Б. Левченка, Е. Братути, В. Павловського, за участю О. Шевельова, М. Тарасенка, доцентів В. Кошельника, Т. Родіонової, Б. Волкова, наукових співробітників Н. Павленко, С. Єни, Т. Підвальної та інших було проведено актуальні наукові дослідження в галузі математичного моделювання й оптимізації процесів гідродинаміки та теплообміну в регенераторах доменних печей, в пластинчато-ребристих і трубчатих теплообмінниках. Розроблено також установки контактного способу гасіння коксу з мінімальним угаром продукту й мінімізацією забруднення навколишнього середовища при ефективній утилізації фізичного тепла коксу.

До речі, фундаментальні дослідження в цьому напрямку вже зараз дають змогу розробляти теплообмінні апарати, охолоджувальні пристрої й поверхні парогенераторів з мінімальною масою при зменшених затратах енергії на транспортування теплоносіїв. На кафедрі також сформовано наукову школу з дослідження теплообмінних процесів у дисперсних газо-рідинних потоках. Рахунково-імпульсний метод визначення дисперсного складу розпилених рідин, розроблений групою вчених кафедри, став широковідомим і застосовується як у країнах СНД, так і в далекому зарубіжжі.

Все це стало можливим завдяки тому, що поруч працюють колеги та однодумці, багато з яких усе життя також присвятили науці й політеху: ректор університету Л. Товажнянський, професори А. Грабченко, В. Бортовий, В. Клепіков, А. Шеховцов, В. Касевич, А. Бойко, В. Зубар та інші. Не забувають і про вчителів — професорів О. Філіп'єву, В. Фокіна, Г. Павловського, які внесли вагомий вклад у розвиток металургійної та хімічної галузей. Усе життя пропрацювала в інституті і сестра Бориса Олексійовича — кандидат наук Алла Левченко.

Колектив кафедри, акцентує Борис Левченко, по праву пишається своїми співробітниками та випускниками. До речі, це унікальна кафедра, оскільки на ній працює шість академіків!

— Головне, чим займались і займаємося сьогодні, — наголошує Борис Олексійович, — економія енергоресурсів. Це було колись, це є сьогодні: збільшення надійності обладнання і економія енергоресурсів. До речі, це не нові віяння часу. Проблема така стояла завжди, навіть тоді, коли ці ресурси не були такі дорогі, як сьогодні. Сьогодні актуальними є напрями роботи: динаміка теплообмінних апаратів, удосконалення підігріву парових турбін. Інше. Незважаючи на кризу, всі спеціалісти кафедри задіяні в роботах. Що б хотілось?

Та багато чого людина за своє життя не встигає. Але найбільше бажання — поїхати в Тількубас, місто в Казахстані, в якому дитячі роки перейшли в юнацькі під час евакуації 1941—1945 років.

Хотілось би написати в книжках ще все те, що сформувалося під час досліджень, донести до співвітчизників важливі проблеми теплоенергетики, які є сьогодні актуальними соціальними питаннями, дуже близькими до звичайного життя звичайної людини. Це — енергозбереження, це альтернативні джерела енергії, це застосування відновлюваних джерел. Ви знаєте, що енергію дає не лише вугілля чи нафта, а й спирт, який виробляється з пшениці, буряків, якими багата Україна, енергію дають і інші рослинні компоненти.

Хотілось би, щоб в Україні реально, а не на папері втілювалась у життя програма енергозбереження. А за таких умов ох як згодилися б розробки Бориса Олексійовича, його кафедри, його учнів та колег!

Ось такий неспокійний професор. Такі ж його діти та онуки. Тож успіхів і творчої наснаги! І щиро бажаємо при доброму здоров'ї в рідному вузі зустріти вісімдесятирічний ювілей!

Галина СТОРОЖУК.

Енергію дає не лише вугілля чи нафта, а й спирт, який виробляється з пшениці, буряків

Школа очікує змін

ТОЧКА ЗОРУ

Школою сьогодні незадоволені практично всі, а за рівнем корупції її навіть порівнюють із судами, медициною... І якщо українське суспільство загалом від адміністративно-командної системи так-сяк перейшло до ринкових економічних відносин, то керування школою безнадійно застрягло в соціалізмі.

Фінансування, а точніше, виплату «голої» заробітної плати, сьогодні здійснюють місцеві ради. Методичне керівництво і кадрову політику — управління освіти. Загальновідомо, що керує той, хто платить! Не маючи реальних важелів впливу, начальник управління освіти міста намагається прямо керувати всіма сорока п'ятьма школами Сімферополя. Ми навіть не будемо згадувати про підпорядковані йому десятки приватних навчальних закладів і дитячих садків. Він особисто, своїм наказом, приймає на роботу і звільняє всіх педагогів Сімферополя. У відповідності з чинним законодавством догану працівникові має право оголосити тільки та посадова особа, котра приймала його на роботу. Як результат, директори шкіл абсолютно позбавлені якогось механізму впливу на своїх підлеглих, що спричинило зниження виробничої дисципліни, різке погіршення якості організації навчального процесу, хабарництво тощо.

Хто платить, той і вважає себе хазяїном

Тільки цим можна пояснити, що райвиконкоми без жодної на те підстави переклали на школи свою роботу, змусивши вчителів переписувати дітей у мікрорайонах, виявляти тих, хто не відвідує школу, розшукувати тих, що виїхали за межі Криму...

Сьогодні міська влада, прокуратура дуже своєрідно трактують «Закон про освіту», побачивши в ньому не право на одержання освіти і відповідальність батьків за своїх дітей, а те, чого там зовсім немає: заборону виключати зі школи тих, хто не хоче вчитися, не може вчитися і, найголовніше, — заважає вчитися іншим.

Існуюча система нехтує правом на освіту реальних учнів. Вигнати з класу того, хто не дає вчитися іншим, не можна — це заборонено категорично. З класичної системи керування, яку образно можна представити у вигляді «батога» і «пряника», не залишилося практично нічого. Про «пряник» — перспективу отримання атестата про повну середню освіту, щоб заощадити час, говорити не будемо — атестати видають усім.

Ще гірше становище з «батогом». Керувати, не маючи санкцій, неможливо. Колись у Сімферополі була спецшкола, де за гратами знаходили тимчасовий притулок ті, хто заважав учитися іншим. Гай-гай! Свого часу на це будинок «накинула оком» міліція і керівництво органів освіти швидко погодилося з тим, що спецшкола місту не потрібна. Потрібна! Ох, як потрібна!

Безкарність розбещує підлітків, перетворюючи пустуна на циніка, циніка — на злочинця. Повна безпорадність педагога перед учнем призвела до того, що школу давно залишили всі ті вчителі, котрі ще зберігали почуття власної гідності. Можна навести численні факти побиття учителів учнями(!).

Якщо законодавство передбачає особливий статус працівника міліції, якого не можна бити під час виконання ним службових обов'язків, то вчителя, на жаль, бити можна, бити безкарно, і це регулярно чинять і учні, і батьки.

Сьогодні в шкільній освіті склалася парадоксальна ситуація: держава, не маючи коштів на утримання шкіл, мало що не силою заселила в них усе населення країни у віці до 18 років, зовсім не турбуючись про те, які знання вони там отримають.

Школами сімферопольських околиць вештаються юрби обкурених, п'яних, озлоблених людей. Наше місто перенасичене міліцією, але ви ніколи не побачите патруль біля школи, а вже в самому будинку й поготів. Та й не дивно, адже послуги міліції нині платні.

Поряд із проблемою учнів так само яскраво постає й проблема вчителя. Сьогодні школа — це не тільки суто жіночий заклад, але й, значною мірою, —- своєрідний «будинок престарілих». У кожній школі є педагоги, чий вік уже перевалив за 75 років! А усього відсоток пенсіонерів перевищує третину педагогічного складу.

Школа раз у раз стикається з проблемою, коли батьки вимагають замінити того чи іншого вчителя. Часто-густо їхні вимоги цілком справедливі: учитель не знає предмета, істеричний, з нечистими руками й нечистий на руку — вимагає подарунків чи грошей. Але приймає, а відтак, і звільняє вчителя — управління освіти, яке, позбавивши цього права адміністрації шкіл, саме в принципі не може вирішувати цю проблему.

Бич останніх років — примусове репетиторство, коли вчителі-предметники вимагають додаткового фінансування від батьків, якщо їхні діти хочуть розраховувати на об'єктивне ставлення, на увагу і, як результат, на відносно міцні знання чи, принаймні, хороші оцінки. Якщо ж учителю в цьому відмовляють —він узагалі перестає звертати увагу на «неплатоспроможного» учня.

Місцеві ради цілком перекинули на батьків дрібний і середній ремонт, придбання канцелярського приладдя, закупівлю меблів

Сьогодні в різних школах батьки щомісяця здають де по п'ять, а де й по п'ятсот гривень у так званий добровільний фонд школи. Без цих грошей школи б припинили своє існування вже через три місяці, але замість того, щоб зобов'язати адміністрації зробити цей процес легальним, прозорим і керованим, усі нормативні документи вимагають, щоб адміністрація школи дистанціювалася від цих грошей, а всі операції зі збирання, обліку і витрачання здійснювали міфічні представники батьківських комітетів. Завдання вочевидь нереальне. До того ж, якщо директора школи за нецільове витрачання коштів можна притягти до відповідальності: оголосити догану, звільнити, притягти до суду, то до батьків жодні претензії неможливі.

Кожен другий директор школи — пенсіонер. Він би і радий піти на заслужений відпочинок, та мізерна пенсія у 800 гривень змушує його мертвою хваткою триматися за директорське крісло і йти на будь-які компроміси.

Держава повинна або повернутися до повного фінансування всіх потреб шкіл (але не через райвиконкоми, яким і діла нема до навчального процесу, а через міністерство освіти), або взяти на себе компенсацію за тих, хто справді не може платити за навчання, адже сьогодні сумлінні батьки платять і за свою дитину, і «за того хлопця».

Не можна не відзначити, що більш безправної людини, ніж директор школи, у сучасному українському суспільстві немає. Він несе кримінальну, адміністративну, матеріальну, моральну відповідальність і при цьому не має жодних прав. До того ж він цілком залежний від керівництва району. Захочуть — допоможуть школі ремонтом, меблями, комп'ютерами, грошима... Не захочуть — і школа роками не отримуватиме ні копійки, а звідси — й маніпулювання директором під час виборів Різноманітними партіями, котрі в конкретний момент є в тому чи іншому районі правлячими.

Кожен другий директор школи — пенсіонер. Він би і радий піти на заслужений відпочинок, та мізерна пенсія у 800 гривень змушує його мертвою хваткою триматися за директорське крісло і йти на будь-які компроміси. Ще гірша ситуація з завучами. Маючи неймовірне навантаження, вони одержують набагато менше, ніж їхні колеги — так само, як і вони, досвідчені педагоги. Уже сьогодні по Україні безліч вакансій завучів. Вихід бачиться тільки в тому, що й директор, і завуч повинні стати держслужбовцями, тоді в них буде гідна пенсія і тоді, на жаль, їх можна буде на законній підставі відправити на горезвісний «заслужений відпочинок».

Мало не в кожній області України завідувач облвно — це вчорашній керівник гімназії або ліцею, і тому ми стикаємося з відвертим лобіюванням інтересів винятково елітарних навчальних закладів. А для того, щоб батьки віддавали саме туди своїх дітей, потрібна одна неодмінна умова: максимально погіршити становище загальноосвітньої школи! Сьогодні всі гілки влади дружно і злагоджено працюють саме в цьому напрямку.

У гімназіях і ліцеях навчаються діти й онуки депутатів, великих чиновників, «нових українців»... От і виходить, що «левова частка» державних асигнувань йде елітним навчальним закладам, хоча здоровий глузд і елементарна логіка вимагають зворотного. Всі ці гімназії і ліцеї потрібно відпустити у вільне фінансове плавання, залишивши за державою тільки контроль за якістю знань, а от у загальноосвітніх школах, на паритетних засадах з батьками, держава повинна виступати також як замовник і спонсор.

Виходячи із зарубіжного досвіду, ми повинні узаконити чотири типи навчальних закладів:

Приватні. Цілком фінансуються за рахунок власника.

Спеціалізовані. У кожному місті може бути один чи два математичних, фізичних, хімічних, біологічних і т. д. навчальних закладів, прийом до яких — на конкурсних засадах, причому батьки учнів зобов'язані брати участь у фінансуванні заздалегідь обумовленою сумою внеску (умовно 200 — 300 грн. на місяць). Саме у таких закладах створюються кабінети фізики, біології, укомплектовані за новітніми вимогами.

Загальноосвітні школи, у яких частка фінансування батьків значна менше, але все одно обов'язкова. Вона повинна становити десь 30-50 грн. на місяць, але держава значною мірою опікується цими навчальними закладами.

Соціальні школи. Батьки цілковито звільнені від будь-яких плат. Держава цілком забезпечує школу всім необхідним. У таких школах будь-який збір грошей — злочинство.

ДО РЕЧІ

Ми вже почали видавати свідоцтва про закінчення дев'ятого класу людям, які не вміють читати і писати. Нагадаємо, що оцінка «одиниця» — не перешкода для переведення з класу в клас і навіть для видачі атестату, а ставлять її «за наявності 50 помилок і більше». Якщо довгоочікувані зміни не настануть, то в найближчому майбутньому станемо видавати атестати зрілості людям, які не зможуть розписатися за їх одержання.

«Цікавинкою» цього року стало повернення в Київ кількох сотень незатребуваних атестатів. Усе це — так звані «мертві душі». Оскільки відраховувати учнів не можна, то їх переводять з «одиницями» з класу в клас, на них замовляють у Києві атестати, але на іспити вони не приходять. В наступні роки проблема загостриться ще більше, адже до 9-го класу перейшли ті, кому належить учитися дванадцять років!

Медалі нікому не потрібні

Ще недавно здавалося, що розв'язанням усіх проблем стане «зовнішнє незалежне тестування», котре, наче «військове приймання», стане між школою і вузом. Примітно, що функції контролю вона уже виконала щодо нагородження «золотими» і «срібними» медалями. Якщо у попередні роки мало не кожна школа видавала їх десятками, то тепер їх незатребуваними повертають до Києва, і при цьому всі сушать голову, хто має оплачувати транспортні та інші витрати.

Беззастережно підтримуючи ідею зовнішнього незалежного оцінювання (нижче — ЗНО), хотілося б звернути увагу на три моменти.

Терміни. Проводити ЗНО необхідно вже після того, як учень отримає атестат зрілості, що вирішило б цілий ряд проблем: не був би фактично зірваний навчальний процес наприкінці року; не треба морочити голову з супроводом ДАІ при доставці учнів до місць тестування, тому що відповідальність уже лежала б безпосередньо на них, а потім можна буде за «гамбурзьким рахунком» зіставити, які оцінки ставить школа, і які дає ЗНО.

Кошти. Досвід двох останніх років продемонстрував динаміку лавиноподібної відмови шкільних педагогів від участі у ЗНО. Змусити нікого не можна, можна тільки зацікавити. Висловимо думку, що ЗНО має бути платним. За тих осіб, хто з різних причин буде звільнений від плати (сироти, діти загиблих, інваліди) повинні платити відповідні органи опіки, що значно скоротить число осіб такої категорії

Рівність. ЗНО повинні проходити абсолютно всі! У гімназіях та університетах дореволюційної Росії існувало таке поняття, як «вовчий квиток», тобто позбавлення права вступу до всіх навчальних закладів Російської імперії. Нам здається, що для осіб, стосовно яких вони самі чи їхні батьки використовували підробні сертифікати, липові довідки, має застосовуватися такий засіб, і протягом п'яти чи десяти років вони не повинні мати право вступати у вищі навчальні заклади України. Сьогодні, в атмосфері безкарності і вседозволеності, тільки ледачий не підробляє довідку, не купує висновок комісії про термінову інвалідність... Нічого не чутно про покарання осіб, які зважилися на грубі порушення в період проведення ЗНО. На жаль, про такі факти і педагоги, що їх залучали до ЗНО, і учні, котрі його пройшли, вже розповідають.

Якщо Україна всерйоз заговорила про Болонський процес, тобто про входження у світову систему одержання вищої освіти, то ми зобов'язані запровадити ще один екзамен із ЗНО — іноземну мову, без знання якої сьогодні у світі вже неможливо бути конкурентноздатним.

Георгій ВЕРВЕС,
Володимир ПОЛЯКОВ,
кандидат історичних наук,
директор школи № 37 Сімферополя.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У НОМЕР

Смакували медом і робили найбільшу газету

Три дні святкували у Тернополі День міста. Зокрема, у парку Національного відродження відбулося обласне свято народних ремесел, фольклору та хореографічної майстерності.

Там найкращі майстри народної творчості і художні колективи Тернопільщини продемонстрували багату мистецьку палітру краю: вишиванки, писанки, вироби з бісеру, лози, різьблення. Члени обласної асоціації пасічників імені Миколи Михалевича запрошували всіх на свято меду, а в міськраді приймали делегації міст-побратимів та командування корвету «Тернопіль». Крім того, на Театральному майдані журналісти місцевих видань, об'єднавшись у команди, спробували склеїти найдовшу газету. Їхній витвір претендуватиме на місце у Книзі рекордів України. Цьогорічне святкування Дня міста присвячувалося 70-річчю утворення області, яке відзначатимуть наприкінці року.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 45/124 «б» від 11.08.2009., Приватне підприємство «ЛУГ-МАКТОРГ» (код ЗКПО 35354390, адреса: 86125, Донецька обл., м. Макіївка, вул. Шмідта, 111В, р/р 2600201004681 у філії ВАТ «Укрексімбанк» у м. Луганськ, МФО 304289), визнано банкрутом і введено ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гумбакова С. О. ліцензія № АВ № 307507 (85320, Донецька обл., м. Димитров, вул. Ватутіна, 19/40).

Постановою господарського суду Миколаївської області від 14.07.2009 р. по справі № 5/181/09 визнано банкрутом ТОВ «СІТІ ГРУПП» (ЄДРПОУ 36143061, адреса: м. Миколаїв, вул. Адмірала Макарова, 7) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Сорокіна Олексія Олександровича (ліцензія АВ № 347302 від 14.11.2007р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: м. Миколаїв вул. Нікольська, 71, офіс 309, т. 71-48-09.

Господарським судом Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2А) у справі № 6/87 від 11.08.2009 р. порушено справу про банкрутство Кооперативу «Ізоліровщик» (м. Ужгород, вул. 8-го Березня, 30/94, р/р 26065301200122, Зак. ФАКБ «Нац. кредит», МФО 312624).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ракущинця А. А. (м. Ужгород, вул. Підградська, 59, оф. 7, ліцензія серія АВ № 158243 від 19.09.2006 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Страховка є. Чи буде допомога?

Кожен українець, виїжджаючи за кордон, добре знає, що без відповідної медичної страховки дорога туди закрита. З одного боку, цього вимагає закон, з другого, знаючи про дороговартісне лікування, подорожуючі намагаються убезпечитися від зайвих витрат. Коли Ірина везла на відпочинок на болгарський курорт групу дітей, вона й не сумнівалася, що проблем із медичною допомогою, в разі потреби, не буде жодних. Адже кожен заплатив за це чималу страхову суму.

У документах, що їх Ірина отримала на руки як керівник групи, зазначалось, що сума, на котру може претендувати застрахований в разі нещасного випадку і надання медичної допомоги за кордоном, становить 20 тисяч євро. Навіть зважаючи на те, що медичні послуги там коштують дорого, така страховка повинна була б гарантувати справді надійний захист здоров'я і життя українських туристів. А щоб отримати таку гарантію, кожен з них сплатив, окрім вартості путівки, ще й 630 гривень. Отож відпочинок мав бути безпроблемним.

Так він і розпочався: море, сонце, пляж і розваги. Та раптом — негода. Злива і сильний вітер застав відпочивальників просто на узбережжі. Й хоча до готелю було рукою подати, Ірина, тікаючи від грози, впала і, як з'ясувалось пізніше, зламала ногу. Перелом виявився настільки тяжким, що жінка від больового шоку почала непритомніти. Було очевидно, що без медичного втручання не обійтись.

— Ми одразу почали діяти так, як зазначено в інструкції зі страхування. Зателефонували в компанію, повідомили про нещасний випадок і отримали обнадійливу відповідь, що нам терміново пришлють лікаря, — розповів Микола Легков, котрий відпочивав у складі тієї самої групи. — Здавалось, проблему вирішено.

А насправді всі лікувально-страхувальні перипетії тільки розпочинались. Обіцяний лікар з'явився через кілька годин, і лише пізно ввечері хвору вдалось доправити до лікарні екстреної допомоги.

Після знеболювального, рентгену та накладеного гіпсу хворій стало трохи легше. Але вона твердо переконана, що в розмові між лікарями, які надавали допомогу, йшлося про необхідність термінової операції. Утім, операції не було. Ні одразу, ні пізніше. Адже лікарня вимагала гарантії того, що лікування, вартість якого близько двох тисяч євро, буде оплачене. А тим часом страхова компанія давати ці гарантії не мала наміру. Єдине, що пообіцяла, транспортувати потерпілу через кордон.

Якщо хочете — ваше тіло доправлять додому

Можливо, в іншій ситуації Ірина з радістю погодилася б на таку пропозицію. Адже почувалася вкрай погано. Перелом виявився подвійним, тому жінку постійно мучили важкі болі. Але ні про знеболювальні, ні про будь-який медичний супровід, ні про те, щоб надати бодай милиці, нікому не спало на думку. Усі ці турботи довелося взяти на себе все тому само Миколі Легкову, котрий у цій ситуації був лише випадковим свідком.

Це саме він телефонував лікарю, намагався зв'язатись із керівництвом страхової компанії, що виявилось просто неможливим, дійшов навіть до українського консульства в Болгарії, щоб там допомогли хоч якось полегшити страждання хворої. Дотепер вдячний і консулу, і приватним особам, котрі намагались допомогти. Але на цьому тлі ще безвідповідальнішими були дії страхової компанії.

Її пропозиція доправити клієнта додому була просто неможлива. Адже Ірина відповідала за п'ятнадцятьох дітей, котрих привезла на відпочинок. Залишити неповнолітніх без будь-якого догляду в чужій країні вона не мала жодного права. А повернути їх додому, коли вони провели на відпочинку лише половину відведеного часу, теж ніхто не міг. Тому й погодитись на від'їзд керівник могла лише в одному разі: якщо буде їй заміна.

Однак вникати в усі ці обставини страховики навіть не збирались. Формально в підписаному страховому договорі про подібний перебіг подій не йшлось. Єдиний пункт, який, на думку страховиків, міг би пасувати у цій ситуації, — безплатне транспортування... тіла. Отож його і запропонували. А те, що йшлося не про тіло, а про хвору людину та ще й відповідального керівника групи, взагалі ніхто не зважав.

Крім того, й варіант дорогого оперативного лікування теж залишився поза розглядом. Адже, отримавши відмову щодо повернення додому, страховики швидко знайшли підставу для розірвання будь-яких відносин з клієнтом.

Ще однією причиною для цього стала довідка, отримана від лікаря асістанської компанії. У ній конкретно йшлося про те, що термінова операція хворій не потрібна. От тільки частка «не» навіть без професійного графологічного аналізу мала надто підозрілий вигляд і виділялась із усього тексту.

Хто заплатить за страждання

Наскільки терміновою мала бути операція, нині встановлюють українські хірурги. Адже одразу після повернення додому Ірина лягла в лікарню. Все, що з нею сталось за кордоном, а головне — байдужість і безвідповідальність страхової компанії, настільки вразило, що жінка налаштована лише на судовий розгляд справи. От тільки до кого пред'являти претензії? Хоча і є офіційно оформлений договір страхування, утім, знайти відповідальних осіб буде непросто.

Чому? Розсудіть самі. Всі необхідні для поїздки документи оформляла туристична фірма. Страхові ж договори укладались із українською страховою компанією, до якої ця фірма уже немає жодного стосунку. А надавати практичну допомогу за кордоном повинна асістанська компанія, яка не підпорядковується і не відповідає не те що двом попереднім компаніям, а взагалі будь-кому в Україні. Тож з кого питати?

Якщо перекласти на зрозумілу мову всю цю складну систему страхування, то вона має такий вигляд. Наших співвітчизників страхують вітчизняні компанії. Вони укладають відповідні договори й отримують страхові внески. Але за кордоном, де і трапляються нещасні випадки та хвороби, ці українські компанії своїх представників не мають. Тож там турботу за застрахованих українських громадян бере на себе так звана асістанська компанія, котра і має широку міжнародну мережу представництв.

У цій ситуації усі три згадані суб'єкти мали б виявити принаймні турботу про своїх підопічних, але... Турфірма медичних послуг не надає. Своя страхова компанія за дії чужоземних лікарів не є відповідальною. А добитись не те що до керівництва, а хоча б до клерків асістанської компанії телефоном — справа взагалі безнадійна.

От і виходить: найбільше, на що може розраховувати український турист у критичній ситуації, — це бинт, йод і рентгенівський знімок.

Усе, що сталось, хотілося б назвати лише прикрим випадком. Але причетні до цієї історії переконані, що вони перетворюються на правило.

— Із розмови в генконсульстві в Болгарії я дізнався, що кількість скарг, пов'язаних із невиконанням своїх обов'язків страховою компанією, уже сягнула за десять, — розповів Микола Легков.

Це статистика генконсульства. А насправді для скількох українців обіцяна страхова сума у 20 тисяч євро залишилась лише словами, залишається невідомим. До речі, як і те, де, в кого шукати захисту, коли потрапляєш у справжню біду.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Авторська ремарка

Опиняючись за кордоном, іноземці добре знають, що комфортна й безпечна транспортна доставка, надійне перевезення багажу, а головне — гарантоване медичне обслуговування в разі нещасного випадку — це не їхні приватні турботи, а обов'язок страхових, туристичних, транспортних компаній. А тому й почуваються у повній безпеці. Українці, сплачуючи чималі кошти за ті самі послуги, нерідко не мають жодних гарантій їх якісного виконання. Чи не стає це причиною того, що наші співвітчизники змушені почуватися людьми другого сорту? І хто за це має відповідати?

Смерть без суду і слідства

Третій рік батьки дев'ятнадцятирічного Слави Цегельника намагаються знайти відповідь на найголовніше запитання: що ж сталося з їхнім сином фатальної ночі 30 січня? Але час минає — міняються слідчі, начальники міліції, пихкає торованою колією байдужий бюрократичний паровоз, і, схоже, відповіді на це запитання батьки так і не дочекаються...

День народження друга — останній день життя Слави

— Тату, Артем, мій одногрупник, запрошує нас сьогодні на день народження в Матвіївку, заодно і відсвяткувати складання іспитів. Домовилися, що заночуємо в нього. Не хвилюйся, все буде гаразд: приїду — скину «есемеску»...

Хіба міг тоді подумати Віктор Іванович Цегельник, що це буде його остання розмова із сином?

"Есемеска", що надійшла о 23.30, украй заспокоїла батька: «Машину поставив. Усе в порядку». Ще подумав тоді про себе — пора молода, студентська, вдома встигне насидітися...

Уранці Слава не зателефонував. Знаючи, що це не в правилах сина, об 11-й годині батько сам набрав його номер, але телефон мовчав. Тривожних думок ще не було: може, хлопці проспали на заняття...

Через дві години Віктор Іванович знову взявся за телефон:

— Слава спить, — почув у трубці чужий голос.

На черговий дзвінок, уже о четвертій годині дня, відповів сам іменинник. Він повідомив Цегельнику-старшому новину, від якої тому зробилося не по собі: Слава, як з'ясувалося, пропав ще о четвертій годині ночі...

Стривожені родичі кинулися на пошуки хлопця. До них приєдналися півтора десятка солдатів: було обстежено прилеглі до Матвіївки лісові масиви, городи, прибережні очерети (на річці тоді ще стояв лід), гаражі, люки, каналізаційні колодязі, підвали, дачі, опитано десятки людей... Нічний сніжок лежав незайманий, люди нічого не бачили, не чули, ніде ніяких слідів бійки, волочіння, крові — Слава пропав безслідно, як у воду канув...

Трохи пошукавши Славу, хлопці вирушили спати

Важко припустити, що хлопці тієї ночі взагалі намагалися шукати Славу. Його дивне нічне зникнення в десятиградусний мороз, судячи з відписок міліцейських чиновників, їх особливо не стривожило, інакше вони б поводилися зовсім інакше. Близько одинадцятої години ночі Слава Цегельник разом з Юрою, однокурсником з Первомайська, на автомобілі ВАЗ-2108 прибув на день народження у Матвіївку, випливає з офіційного міліцейського документа. Як свідчать матеріали перевірок, близько третьої години ночі хлопці вирішили відпочити від застілля, провітритися і поганяти кулі в місцевому більярдному барі «Олімп». Святослав, начебто, вирішив залишити ключі від автомобіля, мобільний телефон і документи в будинку іменинника, оскільки боявся їх загубити. Клуб виявився на замку.

Час вочевидь був не для прогулянок: Матвіївка спала міцним сном, і хлопці, судячи з відповіді міліцейського чиновника, теж вирішили піти «на бокову», попередньо прилаштувавши на нічліг до свого товариша міських однокурсників Юру й Славу. Але оскільки товариш цей уже непомітно залишив компанію, вирішили піти до нього додому.

І ось тут починається, мабуть, найдивніше у такій мирній, на перший погляд, ідилічній прогулянці нічним мікрорайоном.

Слідчо-оперативна група встановила: хлопців, яких треба було прилаштувати на нічліг, чомусь залишили чекати біля під'їзду, а трійця піднялася до товариша. Коли через деякий час вийшли на вулицю, біля під'їзду вже нікого не було. Вирішили пройтися знову до бару і назад, але вулиця Силікатна була порожня. Пошукавши, нібито, 15 хвилин, хлопці повернулися до будинку іменинника, де в районі ринку зустріли Юру. Той заявив, що не знає, куди подівся Цегельник: вони нібито з ним посварилися, і товариш пішов у невідомому напрямку. На цьому нічна історія закінчилася: всі розійшлися спати.

Ранком, о пів на десяту, знову почали шукати Цегельника, але пошуки, на жаль, результатів не дали. Трохи дивно, однак, що ні в гостей, ні в господарів, ні в друга, з яким приїхав Цегельник на день народження, не виникло бажання зателефонувати хлопцеві додому — телефони батьків були забиті в контактах. Свою пасивність вони пояснили тим, що до останнього вірили: Слава знайдеться.

Правоохоронні органи зайняли вичікувальну позицію, і ми самотужки, за допомогою друзів нашого сина, знайомих, із залученням засобів масової інформації, розвішених оголошень з портретом Слави продовжували його пошуки...

Канув чи «канули» у річку

17 лютого на річці Південний Буг сталася подія, що переросла в трагедію. У першій половині дня бригада рибалок ПП «Південнобузьке» вийшла фелюгою на промисел. Закинули невід, дали задній хід, але раптом гвинт заклинило, і двигун несподівано заглох. Через два дні судно витягли й обімліли: з-під фелюги стирчали людські ноги.

Це було тіло Святослава Цегельника.

Судово-медична експертиза установила на тілі утопленика прижиттєві тілесні ушкодження у вигляді численних гематом, подряпин, саден обличчя і голови, переломів ребер. Прокуратура Центрального району Миколаєва порушила кримінальну справу за ознаками ст. 122 ч. 1 КК України — за фактом умисного заподіяння Святославові Цегельнику тілесних ушкоджень середньої тяжкості. За висновком правоохоронців, отримані травми не є у прямому причинно-наслідковому зв'язку зі смертю хлопця, що настала від механічної асфіксії — утоплення.

Ми категорично не згодні з кваліфікацією статті цього злочину: виходить, наш син сам собі завдав тілесних ушкоджень, поламав ребра, розбив голову, а потім у 10-градусний мороз пішов на річку, пробрався через широку стіну з очерету й утопився?

Нема тіла — нема справи

Батько загиблого Святослава, Віктор Цегельник, прийшов з товстим стосом документів — відписок різного рангу чиновників на численні звернення у правоохоронні органи. Хоч як парадоксально звучить, Віктор Іванович, ветеран МВС, майор міліції у відставці, був змушений скаржитися на дії того відомства, якому присвятив довгі роки служби. Подавлений горем, він намагався триматися мужньо і непохитно, хоча зрадницький спазм раз у раз перехоплював горло...

— Уже наступного дня після пропажі сина ми звернулися в Центральний райвідділ міліції із заявою, в якій вказали, з ким він спілкувався до моменту зникнення. Два дні працівники міліції проводили пошуки, а потім оперативно-розшукові заходи зупинилися. Через дванадцять днів ми звернулися із заявою до прокуратури Центрального району, але нам сказали: «Немає тіла —немає і справи» — треба чекати, коли знайдеться труп. Хоча справу, за бажання, можна було розкрити протягом декількох годин: місце, де це відбулося, відомо, коло людей, з якими в останні хвилини життя спілкувався наш син, теж. Але, очевидно, такий стан справ комусь вигідний... Правоохоронні органи зайняли вичікувальну позицію, і ми самотужки, за допомогою друзів нашого сина, знайомих, із залученням засобів масової інформації, розвішених оголошень з портретом Слави продовжували його пошуки...

— Його тіло знайшли рибалки місцевого рибогосподарства 19 лютого о другій годині дня в річці напроти того будинку, де він був на дні народження, — веде далі батько Слави. — Про страшну знахідку рибалки відразу ж повідомили в міліцію. Але ми, батьки, хоч як дивно, довідалися про це геть випадково вже о пів на сьому вечора і тільки завдяки тому, що я 30 років пропрацював у МВС, і другий мій син працював у міліції. Зателефонували: мовляв, брат твій знайшовся. Коли приїхали на місце, крім самотнього сторожа, що охороняє причал з баркасами, нікого не було. На тілі сина, котрий лежав на березі річки, виднілися сліди тілесних ушкоджень — рани на голові, підбите ліве око, величезний синець на боці, рубані рани лівої скроневої області, підборіддя, спини, потилиці. На запитання, хто приїжджав із міліції, сторож відповів: «Самі «шишки» — великі начальники...». А тіло сина пізнавали якісь дві жінки, яких привезли іномаркою. Хто ці жінки — невідомо.

Близько сьомої вечора прибув з моргу транспорт по Славу. Ми запитали в працівників катафалка, скільки часу міг перебувати у воді наш син, і почули у відповідь — близько трьох-чотирьох днів. У розмові це підтвердили і рибалки, і водолази, і працівники моргу, які бачили тіло нашого Слави. Якщо це так, то де він був усі решту 16 діб? Коли тіло сина відвезли в морг для розтину, ми знайшли його мокру шкіряну куртку, що валялася під огорожею. Вдома куртка висохла, ми уважно її оглянули і побачили, що хутряне підстебування було розпороте посередині, і на тканині підкладки чітко відбилися сліди іржі завдовжки 20 см. За логікою речей, саме в цьому місці, мабуть, лежав важкий металевий предмет, що не давав змоги тілу спливти на поверхню.

Ми категорично не згодні з кваліфікацією статті цього злочину: виходить, наш син сам собі завдав тілесних ушкоджень, поламав ребра, розбив голову, а потім у 10-градусний мороз пішов на річку, пробрався через широку стіну з очерету й утопився? Жорстоке вбивство намагаються перекваліфікувати, начепити на вбитого ярлик утопленика, щоб не шукати душогубів і не псувати міліцейську статистику: адже за утопленика зовсім не так спитають, як за вбитого.

— Я вже стільки написав листів в обласну і Генеральну прокуратуру, стільки начитався бюрократичних відписок, що часом мені важко впоратися з розпачем, — закінчив свою гірку розповідь Цегельник-старший.

Чи одержать відповіді батьки: хто так побив їхнього сина? Як він опинився в річці? Звідки взялися сліди іржі на тильному боці його куртки?..

Слідство ведуть знавці

Задля об'єктивності, варто визнати: реакція чиновників на скарги батьків якась усе-таки була: службовою перевіркою підтверджено неналежне розслідування кримінальної справи. Якщо вірити документові, винуватця було притягнуто до дисциплінарної відповідальності. А далі у звичному порядку стандартної відписки — проведено нараду, встановлено жорсткий контроль, створено спільний план слідчих і оперативно-розшукових заходів щодо відпрацювання основних версій...

— Кримінальну справу відкрито, — плаче мама Слави Антоніна Миколаївна. — Три товсті папки документів зібрано, але результатів, на жаль, ніяких. Недавно була на прийомі в начальника слідчого управління. «Шукаємо», — каже він.

Але навіть самі слідчі не приховують сумну перспективу — черговий «висяк»...

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаївська область.

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

«Коли прийшов до тями — вже лежав у наручниках з розбитим обличчям»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зі слів Валентина, автомобіль били молотком, а його — гумовим кийком. У хвилини, коли опритомнював, чув, як інспектори придумували собі виправдання. Коли прийшов до тями — вже лежав у наручниках з розбитим обличчям.

«Свої дії патруль вирішив прикрити тим, що мій син нібито був у нетверезому стані. Щоб приховати склад злочину, вони його облили горілкою та повезли у наркоцентр. Потім ще чотири години інспектори возили його, незрозуміло куди. І доставили в непритомному стані до військового шпиталю міста Житомира», — розповів нещодавно на прес-конференції «Тортури в міліції — норма життя? Кого звинувачувати і що робити?» батько хлопця Володимир К.

За словами Володимира К., у сина була закрита черепно-мозкова травма, струс мозку, забій нирок, гематоми поперекової та сідничної ділянок. У лікарняній справі Валентина довідка з наркодиспансеру про те, що в крові не виявлено алкоголю.

Справа про побиття Валентина К. ведеться вже кілька місяців. Правоохоронці інцидент не коментують.

Адвокат Володимир Гречанівський називає такі історії «глухарями». Оскільки в країні дуже складно довести тортури правоохоронців та покарати винних. Основна причина — недосконалість Кримінально-процесуального кодексу, а також непрофесійність української міліції.

Олександр ПЕКНИЙ.

КРИМІНАЛ

Убив за спадок

У селі Курозвани Гощанського району брат убив брата. Сталося це на дев'ятини по смерті їх матері.

Після відвідин цвинтаря брати Валентин і Сергій Лисачки пішли до материної хати. Дорогою, як кажуть очевидці, не минали жодного магазину, тож коли дійшли до оселі, вже були нетверезі. Тому й не стримували емоцій, коли сварилися за спадок — стареньку хату, яку покійна мати заповіла онуку Дмитру — сину свого меншого Сергія. Схоже, старенька, виходила з того, що Сергій «непутящий» — раніше судимий, а також хворіє, сам, без дружини, виховує сина Дмитра. До того ж живе «на чужині» — у селі Хотин Рівненського району...

Хіба могла передбачити мати, складаючи заповіт, що він стане причиною розбрату між її синами, а старшому 49-річному Валентину, який теж претендував на спадок, — коштуватиме життя? Бо у розпалі бійки Сергій убив брата ножем. Він свою провину визнав.

Хата Лисачків і справді осиротіла: господиня та її старший син Валентин покояться з миром, а Сергій, затриманий за вбивство, схоже, ще не скоро повернеться на волю.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Пільги за безвісті зниклого батька

Розкажіть, чи маю я право на 50 % знижку за батька, який зник безвісті під час Великої Вітчизняної війни? Він пішов на війну в перший же день, а у березні 1944 року надійшло повідомлення: «Зник безвісті». Чи можу я користуватися його пільгою?

І. ТЕМІРГАЛІЄВА.

Дніпропетровська область.

Відповідає заступник директора Департаменту у справах людей похилого віку та соціальних послуг Міністерства праці та соціальної політики Ірина КИСЛЯК:

— Згідно з пунктом 1 статті 10 Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», чинність цього закону поширюється на сім'ї військовослужбовців, партизанів, підпільників, учасників бойових дій на території інших держав, прирівняних до них осіб, зазначених у статтях 6 і 7 цього закону, які померли внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, отриманих під час захисту Батьківщини або виконання інших обов'язків військової служби (службових обов'язків). Окрім цього — внаслідок захворювання, пов'язаного з перебуванням на фронті або одержаного в період проходження військової служби чи на території інших держав під час воєнних дій та конфліктів.

До членів сімей загиблих військовослужбовців, партизанів та інших осіб, зазначених у цій статті, зокрема, належать:

* діти, які не мають (і не мали) своїх сімей;
* діти, які мають свої сім'ї, але стали інвалідами до досягнення повноліття;
* діти, обоє з батьків яких загинули або зникли безвісти.

У разі, якщо читачка «Голосу України» належить до однієї із зазначених категорій дітей, з питання встановлення статусу особи, на яку поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», їй необхідно звернутися до управління праці та соціального захисту населення за місцем реєстрації.

Поплін

Розкажіть, що це за тканина така — поплін?

Євгенія КОРОБОК.

Сумська область.

Поплін — (франц. popeline, papeline, від італ. papalino — папський, тому що нібито вперше був отриманий у резиденції папи в Авіньйоні), тканина полотняного переплетення з поперечним рубчиком, що утворюється поєднанням тонкої основи з більш товстим утоком (уток — система ниток, які в тканині розташовуються поперек довжини шматка, проходячи від одного крайки до іншого). Виготовляється переважно з бавовни або хімічних волокон, рідше з натурального шовку по основі й камвольного вовняного утоку. Щільність попліну по основі в 1,5—2 рази вище, ніж по утоку. Випускається вибіленим, гладкофарбованим і набивним.

Як отримати тимчасові реєстраційні талони

Розкажіть, будь ласка, про порядок отримання тимчасових реєстраційних талонів на право керування транспортними засобами. Ще мене цікавить, скільки це коштує та де їх можна отримати.

Андрій ГАЛИЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Відповідає начальник відділу організації реєстраційно-екзаменаційної роботи та взаємодії з підприємствами Департаменту ДАІ МВС України підполковник міліції Юрій ОНУФРІЙЧУК:

— Згідно з п. 6 Правил дорожнього руху за письмовою заявою власника транспортного засобу — фізичної особи про надання права керування цим транспортним засобом іншій фізичній особі (за умови пред'явлення документів, що посвідчують особу власника та цю особу) підрозділом ДАІ видається тимчасовий реєстраційний талон на термін, зазначений у заяві. Заява подається власником транспортного засобу особисто або уповноваженою ним особою і може складатися в довільній формі за умови зазначення в ній достатніх даних для оформлення такого талона. До заяви також додається свідоцтво про реєстрацію ТЗ та квитанції про сплату вартості бланкової продукції, надання послуг за оформлення талона та податку з власників транспортних засобів. При цьому присутність особи, на яку оформляється тимчасовий реєстраційний талон, не обов'язкова.

Документом, що посвідчує особу, є паспорт громадянина, посвідка на проживання та інші документи, видані компетентними органами.

Розгляд заяви та прийняття рішення про видачу тимчасового реєстраційного талона здійснюється працівником РЕП ДАІ з моменту її отримання.

Під час проведення державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку транспортні засоби (крім випадків вибраковання їх у цілому) підлягають огляду (обстеженню та дослідженню). Цей огляд проводять з метою звірення ідентифікаційних номерів складових частин транспортного засобу з номерами, зазначеними в наданих документах, визначення їх справжності та перевірки за наявними автоматизованими базами даних зареєстрованих та розшукуваних транспортних засобів. А також відповідності конструкції і технічного стану транспортного засобу обов'язковим вимогам норм і стандартів, що діють в Україні (відповідно до п. 14 правил).

Варто зазначити, що власникам транспортних засобів або уповноваженим на використання цих транспортних засобів особам може бути відмовлено в проведенні реєстрації (перереєстрації) таких транспортних засобів. Це стосується випадків, коли такі особи мають заборгованість зі сплати штрафних санкцій за порушення правил, норм і стандартів у сфері безпеки дорожнього руху, — до сплати ними зазначеної заборгованості (згідно із статтею 34 Закону України «Про дорожній рух»).

Водій механічного транспортного засобу повинен мати при собі реєстраційний документ на транспортний засіб (для транспортних засобів Збройних сил — технічний талон), а у разі відсутності в транспортному засобі його власника, крім того, — свідоцтво про право спільної власності на цей транспортний засіб або реєстраційний чи інший засвідчений в установленому порядку документ, що підтверджує право керування, користування чи розпорядження таким транспортним засобом (відповідно до підпункту б) пункту 2.1 Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року).

Із внесенням змін до чинних нормативно-правових актів, що стосуються порядку оформлення документів на право експлуатації транспортних засобів, та з урахуванням звернень громадян Департаментом Державтоінспекції МВС України прийнято рішення щодо спрощення порядку оформлення в реєстраційних підрозділах ДАІ тимчасових реєстраційних талонів на право керування транспортними засобами за заявами власників та зменшення вартості зазначених операцій.

Зокрема, вартість отримання вказаного талона не перевищує 75 грн., включаючи безпосередньо вартість талона, послуги за огляд транспортного засобу (11 грн.) та оформлення реєстраційних документів (15 грн.).

При цьому експертне дослідження транспортних засобів проводиться лише у випадках встановлення явних ознак зміни, знищення або фальсифікації ідентифікаційних номерів агрегатів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Уважніше дивіться на екран

По одному з телевізійних каналів нашого міста проходила вікторина. Відповіді я знав, тому вирішив узяти в ній участь. А у кінці місяця мені прийшов величезний рахунок за телефонні послуги. Скажіть, чи врегульовані законодавством ці ігри та чи повинно якось на екрані відображатися те, скільки коштує дзвінок чи SMS-повідомлення?

Микола ДАВИДЮК.

Луцьк.

Відповідає заступник голови Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення Юрій ПЛАКСЮК:

— Питання участі глядачів у інтерактивних іграх та вікторинах через з'єднання телефоном чи SMS-повідомлення законодавчо не врегульовані, а самі ігри — законом не заборонені.

Зважаючи на численні скарги громадян з приводу великих рахунків за телефонні послуги та SMS, Національна рада 19 березня 2008 року ухвалила рішення № 567, в якому зобов'язує телерадіоорганізації супроводжувати ігри та вікторини текстовими попередженнями про те, що участь у таких передачах є платною. Попередження має розміщуватися на площі не меншій, ніж 15 відсотків екрана; текст попередження має бути контрастним щодо кольору фону попередження.

Нав'язування послуг заборонено

Поясніть, чи законно, якщо банки нав'язують клієнтам свої послуги, які, приміром, особисто мені абсолютно не потрібні?

Микола ТАРАНЧУК.

Запоріжжя.

Відповідає директор Департаменту зовнішньоекономічних відносин Національного банку України Сергій КРУГЛИК:

— Банкам забороняється вимагати від клієнта придбання будь-яких товарів чи послуг від банку або від спорідненої чи пов'язаної особи банку як обов'язкову умову надання банківських послуг (стаття 55 Закону України «Про банки і банківську діяльність»).

Поряд з тим, відповідно до статей 6, 627 Цивільного кодексу України (далі — ЦК України) сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Дана норма включає в себе право учасників цивільного обороту самостійно вирішувати, слід їм укладати договір чи ні. Вони вільні у визначенні своїх прав і обов'язків. У зв'язку з цим не допускається примус до укладення договору.

Щеплення цуцикам та кошенятам

Розкажіть, з якого віку робиться обов'язкова вакцинація собакам та коли потім проводити цю вакцинацію повторно?

Тетяна УСТИМОВА.

Суми.

Профілактичні щеплення — це проблема, на яку варто звернути увагу власникам не тільки собак, а й кішок. Найнебезпечніші й найрозповсюдженіші інфекційні захворювання собак: чума м'ясоїдних, гепатит, парвовіроз, лептоспіроз, сказ. У кішок найпоширеніший є вірусний ринотрахеїт, кальцивірусна інфекція, панлейкопенія кішок і сказ. Звичайно ж, усі ці захворювання легше попередити, ніж лікувати. Всі відомості про проведення щеплення заносяться у ветеринарний паспорт, що оформляється ветеринарним лікарем із вказівкою виду вакцини, дати вакцинації й номера реєстрації в журналі вакцинації. Це особливо важливо, якщо ви плануєте брати участь у виставках або подорожувати зі своїм улюбленцем по країні або за її межами.

Терміни вакцинації

Вакцинація проводиться виключно ветеринарним лікарем, дотримуючись схеми в залежності від вибору вакцини. Рекомендується розпочинати вакцинацію цуценят у віці 6 тижнів.

Кошенят перший раз вакцинують у віці 10—12 тижнів полівалентною вакциною з наступною ревакцинацією через 3—4 тижні тією само вакциною й вакциною проти сказу. У більш ранньому віці — високий рівень материнських антитіл, які цуценята та кошенята отримують із молоком, тому вакцинація в цей період неефективна.

Обов'язкова вакцинація проти сказу для собак та котів проводиться з трьохмісячного віку.

Дорослих тварин вакцинують один раз на рік щорічно

Активний імунітет виробляється не раніше, ніж через 10 днів після моменту вакцинації. У цей період необхідно ретельно стежити, щоб тварини не переохолоджувалися, не рекомендується їх мити протягом 7 діб.

Якщо контакт із хворою твариною вже відбувся або захворювання перебуває на початковій стадії розвитку, то можливо застосування гіперімунних сироваток. Сироватка — це готові антитіла до вірусних захворювань собак і кішок; вона забезпечує пасивний імунітет строком на 2 тижні.

Правила вакцинації:

1. Вакциновані можуть бути тільки клінічно здорові тварини.

2. За 10 днів до вакцинації необхідно провести дегельмінтизацію тому, що гельмінти виділяють токсини, що послабляють імунну систему й роблять вакцинацію неефективною.

Вакцинацію повинен проводити ветеринарний лікар у клініці, бо не виключені такі негативні дії вакцин, як різні алергійні реакції, аж до найтяжких станів анафілаксії. Тому для профілактики й захисту від цих наслідків попередньо перед щепленням застосовують який-небудь із протигістамінних препаратів.

Джерело — КП «Центр ідентифікації тварин».

Фото Тетяни ПЕТРОВСЬКОЇ.

Зубний біль, або Трохи про катування

НЕЙМОВІРНО, АЛЕ ФАКТ

На ринковій площі середньовічного міста стоїть гарно вбраний «цілитель» і привселюдно заявляє, що може безболісно виривати зуби. Із сумнівом і страхом на обличчі до нього підходить його «хворий» спільник, і спритник на очах у здивованої публіки виймає в нього з рота кутній зуб у крові. Довірливі страждальці вже готові віддати свої гроші й зуби. Щоб не бентежити присутніх, розпачливі крики заглушають трубні звуки й барабанний дріб. Через кілька днів можуть з'явитися лиховісні ознаки зараження крові, а шарлатана вже й сліду нема.

Фото з сайта www.liveinternet.ru

Сьогодні до послуг таких пройдисвітів ще вдається дехто. Сучасна стоматологія спроможна вилікувати хворі зуби й навіть запобігти їх втраті. І все-таки багато хто боїться ходити до зубного лікаря. Короткий огляд історії угамування зубного болю допоможе нам ще більше цінувати працю сучасних стоматологів. Кажуть, що руйнування зубів — друга за поширеністю (після застуди) недуга. І аж ніяк не нова. Уже в поезії царя Соломона згадується, що втрата зубів зазвичай очікує старих.

Це стосується навіть коронованих осіб

Зубний біль не обійшов навіть англійську королеву Єлизавету I. Один лікар, помітивши в королеви чорні зуби, дійшов висновку, що це, — «ймовірно, через надмірне вживання цукру». У грудні 1578 року зубний біль не відпускав королеву цілодобово і безперервно. Лікарі рекомендували їй позбутися хворого зуба, але вона відмовлялася, швидше за все, побоюючись ще більших страждань. Умовляючи королеву, Джон Еймлер, єпископ Лондонський, дозволив, щоб у неї на очах йому видалили одного здорового зуба. Це був шляхетний вчинок, адже в старого вже залишалося їх не так багато!

У ті часи простий люд, щоб видалити зуби, звертався до цирюльників і навіть ковалів. Але коли цукор подешевшав і зуби в людей стали боліти частіше, зросла потреба у вмілих лікарях. Тоді деякі лікарі й хірурги почали цікавитися лікуванням хворих зубів. Але їм доводилося вчитися самим, оскільки фахівці ревниво оберігали свої професійні таємниці, а книжок з зуболікарської справи було ще мало.

Король Франції Людовік XIV, що жив на сто років пізніше Єлизавети I, більшу частину життя страждав від зубного болю. До 1685 року в нього вже зовсім не залишилося верхніх лівих зубів. Відомо, що, страждаючи від цього, король підписав свій сумновідомий указ про скасування релігійної свободи у Франції. Це призвело до хвилі жорстоких переслідувань релігійних меншин.

Де Єва спокусила Адама?

Хочете — вірте, хочете — ні, але райський сад, де Єва спокусила Адама яблуками, був у Казахстані. Британські вчені з'ясували: місце появи перших їстівних яблук на землі — це територія нинішнього Казахстану, неподалік від кордону з Китаєм.

На думку вчених з Оксфордського університету, що досліджували ДНК яблук, на висоті більше двох тисяч метрів у давнину росли справжні фруктові сади.

Фото з сайта www.chydesno.ru

А поширилися яблука на інших територіях завдяки ведмедям, які полюбили солодкі фрукти й, природно, розносили насіння ареалом перебування.

Це, звичайно, помітно коригує дані біблеїстики, які розміщують сад Едем, де сталося гріхопадіння людства за допомоги яблука, в район Тигру і Євфрату. А з'ясовується, перші яблука росли не там, а далеко східніше.

Знову ж, яблуко не могло потрапити в межиріччя Тигру і Євфрату до появи людства, оскільки ведмеді — біологічний вид молодший, ніж люди. Деякі вчені навіть вважають, що у разі, якщо люди не змогли б стати розумними і завоювати Землю, це зробили б ведмеді. А тепер з'ясовується, що від древа пізнання добра й зла, можливо, ведмеді вкусили раніше, ніж Адам.

ОТАКОЇ!

Доведи, що ти жива

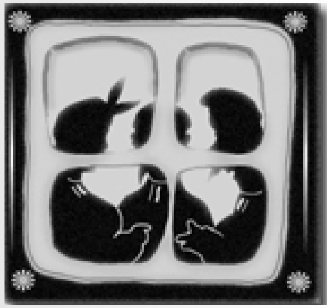
Бюрократичним жахом обернулася для жительки Кейптауна в Південній Африці спроба довести лікарям, що вона ще жива, щоб домогтися прописаних їй пігулок від високого тиску.

Три місяці 56-літня Алма Арендс відстоювала свої права в одному з місцевих госпіталів після того, як у жовтні минулого року лікарі заявили, що не можуть більше видавати пігулки цій пацієнтці, оскільки вона значиться померлою. Щоб відновити видачу ліків, госпіталь зажадав від Арендс звернутися в поліцію по документальне підтвердження того, що вона все-таки жива.

Вирішити проблему допомогло втручання сусіда жінки, що представляє політичну партію «Незалежні демократи». Тепер госпіталь обіцяє забезпечити ліками пацієнтку, помилково зараховану до списку померлих, **передає РІА «Новости».**

Палички для їжі наздогнали ложки й виделки

- Найпоширеніші в Італії ім'я та прізвище — Маріо Россі.
- 53 відсотки американських філателістів становлять жінки.
- Жителі великих міст витрачають приблизно шість місяців свого життя на очікування зеленого світла світлофорів.
- Англійські статистики підрахували, що людина за своє життя проходить пішки 100.000 кілометрів.
- В Америці приблизно 2.383.000 осіб мають прізвище Сміт.
- У Китаї більше людей говорять англійською мовою, ніж у США.
- Тільки 55% американців знають, що Сонце — це зірка.
- На другому місці у світі за поширеністю серед столових приборів — палички для їжі.
- Більше 90 мільйонів людей у Китаї мають прізвище Лі.
- Чотири з п'яти довгожителів, що дожили до 100 років, — жінки.
- Щосекунди на землі виблискує понад 200 блискавок.
- У Москві більше 100 тисяч родин — Іванови.

І ТАКЕ БУВАЄ

Мати-одиначка помилково 16 років сплачувала рахунки сусідів

Джин Шоу, 50-літня жителька Великобританії, вимагає компенсацію в 10 тисяч фунтів за те, що вона оплачувала комунальні рахунки своїх сусідів протягом 16 років. Як стало відомо, причиною цієї ситуації стало неправильне під'єднання лічильника води.

Представники компанії, відповідальної за водопостачання її будинку, визнали свою повну провину за цю помилку, вибачилися перед жінкою й запропонували компенсацію в 150 фунтів «за всі заподіяні незручності».

Джин Шоу, мати-одиначка, розповіла, що вона і її діти жили «як в Африці, де вода на вагу золота». За її словами, їм доводилося заощаджувати на кожній краплині: прати білизну раз на тиждень, митися по черзі в одній і тій самій воді, а унітаз спускати тільки у випадку гострої потреби.

Помилку виявили, коли Шоу одержала рахунок за воду вдвічі більше звичайного. Це відбулося, коли в сусідню квартиру в'їхала родина із чотирьох осіб. Раніше там жили тільки пари.

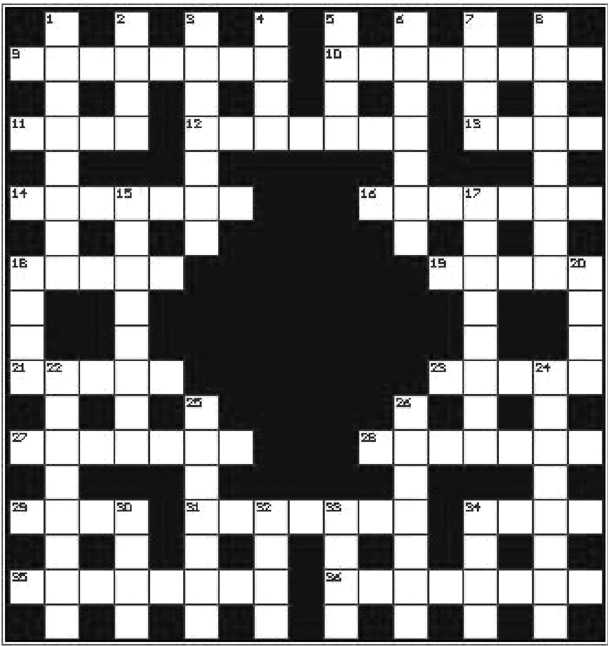
Жінку запевнили, що дані про її платежі за всі 16 років не збереглися, і підрахувати точний збиток неможливо. Проте вона має намір домагатися справедливості в суді, **повідомляє Lenta. ru.**

ЦЕ ЦІКАВО

Надміцний папір

Команда вчених зі Шведського королівського технологічного інституту розробила новий метод виготовлення паперу з деревної целюлози. Ця технологія дає змогу зберегти біологічну міцність волокон. При звичайній механічній обробці деревини дрібні волокна целюлози руйнуються, що значно знижує їхню міцність. Однак шведським ученим вдалося розщепити деревну масу ферментами й обережно відокремити волокна у воді за допомогою спеціального верстата. Коли неушкоджені волокна висихають, вони переплітаються між собою, наче утворюючи сітку. У результаті виходить аркуші паперу, межа текучості яких більша, ніж у чавуну, і лише дещо менша, ніж у конструкційної сталі.

ВПРАВИ ДЛЯ РОЗУМУ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 9. Одночасна стрільба з багатьох гармат. 10. Викопна людина, рештки якої було знайдено на острові Ява. 11. Невживання скоромної їжі. 12. Зачаток квітки. 13. Права притока Дніпра. 14. Австралійський травоїдний сумчастий ссавець. 16. Витрати, те, що затрачено. 18. Згадала ..., як молодою була. 19. Приміщення для зберігання продуктів, матеріалів. 21. Пристосування для плавання. 23. Дикий гірський баран. 27. Підвищена чутливість організму до чужорідних речовин. 28. Поперечна балка між кроквами. 29. Кораловий острів кільцеподібної форми. 31. Ліс, в якому переважає дуб. 34. Тонка підсмажена скибочка хліба. 35. Член академії наук. 36. Відхилення від норми, від загальної закономірності.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Звернення, декларація політичної партії. 2. Бокова стінка судна. 3. Місто в Німеччині, на річці Ельба. 4. Релігійна заборона у первісних народів. 5. Чоловік дочки. 6. Хутряна шапка з широкими навушниками. 7. Радіоантена у вигляді довгого стрижня. 8. Старовинний український народний жіночий одяг. 15. Набір предметів однакового зразка. 17. Керуючий орган при вищому навчальному закладі. 18. Князівський престол у Київській Русі. 20. Сільська хата з господарством. 22. Жанр циркового мистецтва. 24. Здійснюване актом верховної влади звільнення засуджених від кари. 25. Жіноча коштовна прикраса на зразок невеликої відкритої корони. 26. Просторий і довгий одяг для захисту від пилу. 30. Богиня сонця, згоди, кохання, достатку у слов'ян. 32. Кулачний бій між двома спортсменами. 33. Морський рак ряду десятиногих. 34. Велика сітка для ловлення морської риби.

Склав Іван СОБКО.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 9. Канонада. 10. Явантроп. 11. Піст. 12. Брунька. 13. Рось. 14. Кенгуру. 16. Затрата. 18. Стара. 19. Склад. 21. Ласти. 23. Архар. 27. Алергія. 28. Бантина. 29. Атол. 31. Діброва. 34. Тост. 35. Академік. 36. Аномалія.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Маніфест. 2. Борт. 3. Гамбург. 4. Табу. 5. Зять. 6. Малахай. 7. Штир. 8. Корсетка. 15. Гарнітур. 17. Ректорат. 18. Стіл. 20. Двір. 22. Атлетика. 24. Амністія. 25. Діадема. 26. Балахон. 30. Лада. 32. Бокс. 33. Омар. 34. Трал.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

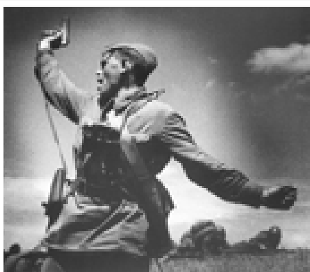
Як це було: від Мюнхена до Москви

23 серпня 1939 року в Кремлі у присутності Сталіна було підписано документ, що досі викликає бурхливі суперечки і все ще позначається на житті людей, — Договір про ненапад між СРСР і Німеччиною, більш відомий як пакт Молотова—Ріббентропа (матеріали на цю тему публікувалися в «Голосі України» 15 серпня). І хоча фахівці люблять повторювати, що «історія не терпить умовного способу», вони щораз при цьому пропонують власні — нові версії минулих подій з урахуванням політичної кон'юнктури.

Оцінки радянсько-німецької угоди даються прямо протилежні: одні називають її перемогою радянської дипломатії в умовах військово-політичної кризи в Європі, інші — змовою про розподіл світу, треті — відповіддю на запитання: «З чого почалася друга світова війна?».

Сьогодні виповнюється 70 років від початку Другої світової війни, якій передувала змова двох диктаторів, унаслідок чого територія СРСР істотно розширилася. Уся нинішня Західна Україна, яку Варшава, буває, дотепер називає «Східною Польщею», включаючи Галичину і Волинь, була приєднана до СРСР завдяки угоді Гітлера і Сталіна. А до Білорусії — польські території, Молдавія одержала частину Румунії, Литва — свою столицю Вільнюс (до війни це місто зі слов'янською назвою Вільно належало Польщі). Іншими словами, саме пакт Молотова—Ріббентропа визначив майбутнє мільйонів людей. Деякі політики в запалі дискусій називають його «аморальним».

Але нині трактування цього документа залежить від того, як його сприймати: як факт сучасної актуальної політики чи розглядати в історичному контексті тогочасних умов. Чимало істориків вважають, що сенс пакту та секретних протоколів до нього полягає не в розподілі Європи: він лише визначив сфери впливу, на яких підписанти не могли діяти, окресливши межу нацистської експансії на Схід, гарантуючи, що вермахт не з'явиться у Прибалтиці, Західній Україні, Білорусії.

ТЕМА

Усі ми тепер стратеги...

Усі, хто цікавиться або вивчає історію Другої світової війни, знають, що вона розпочалася через відмову Польщі задовольнити німецькі претензії: Гітлер добивався від Варшави згоди на включення «вільного міста Данцига» (нині Гданськ. — **Авт.**) до складу Третього рейху, дозволу на спорудження екстериторіальних шосейної дороги та залізниці, які б з'єднували Східну Пруссію з основною частиною Німеччини, та стати членом Антикомінтернівського пакту.

Про обґрунтованість претензій фюрера експерти сперечаються досі, але мова не про це. Лише наївний може вважати, ніби світова пожежа спалахнула тому, що Польща не погодилася, аби мешканці відторгнутого від Німеччини згідно з Версальським договором Данцига, більшість яких були німцями, з'єдналися з історичною батьківщиною. Та й не будучи членом Антикомінтернівського пакту Польща підтримувала держави сумнозвісної «осі» — захоплення Італією Абіссінії, напад Японії на Китай, приєднання Австрії до Німеччини, не кажучи про участь у розшматуванні Чехословаччини.

Не зовсім витримує критику й інша версія, котра зводиться до формули: «Гітлер вирішив напасти на сусідів, а Сталін став його союзником». З історії не можна висмикувати окремі факти, підлаштовуючи їх на потребу політичного моменту. Адже кожній події завжди передують інші, які її спричиняють. Інакше з історії «випадає», приміром, ганебна Мюнхенська угода 1938 року. Без її аналізу неможливо зрозуміти, чому Сталін пішов на підписання пакту Молотова—Ріббентропа, незалежно від того, як ми ставимося до цього радянського вождя. Адже до Мюнхена в Європі щодо фюрера та його режиму був відносний консенсус — негативний. Мюнхен його перекреслив. Утім, ці документи мало чим відрізнялися, оскільки обидва ухвалювалися за спинами народів, чию долю вирішували їх підписанти.

До речі, в Мюнхені, де не був присутній СРСР, не йшлося про сфери інтересів, як у пакті Молотова—Ріббентропа, а безпосередньо й безсовісно — про передачу частини Чехословаччини Німеччині, розподіл незалежної країни між іншими державами. Як би вчинив на місці Сталіна будь-хто — ще питання. А якщо зважити, що вождь усіх трудящих дуже підозріло сприймав західні демократії, то його крок цілком зрозумілий. Особливо після того, як вони, західні демократії, запобігаючи перед Німеччиною, поводились, як сутенери, віддавши на товар Австрію, Чехословаччину, гонорову Польщу, чудово знаючи, що фюрер прагне розширити території рейху на схід. То й не дивно, що керівництво СРСР не вірило заходу, боячись бути зрадженим у найкритичній ситуації.

Нині представники «великих» демократій про мюнхенську змову намагаються не згадувати, засуджуючи натомість аморальність пакту Молотова—Ріббентропа, закидаючи його авторам розв'язання Другої світової війни. Але ж ці події взаємопов'язані, оскільки перша спричинила появу другої, визначивши багато в чому подальшу політику СРСР...

Утім, хто судді: представники «світової спільноти», які цинічно здали свого союзника — Чехословаччину? І Польща, яка брала участь у її розподілі? Тим часом великі держави й досі не забувають декларувати рівноправні міжнародні відносини. Начебто ми не знаємо про їхню звичку визначати сфери інтересів, послуговуючись при цьому зовсім не ідеалами такого рівноправ'я. Це — практика не лише середини XX століття, а й наших днів: скільки, приміром, по світу розкидано «сфер життєвих інтересів США», які визначаються не лише дипломатією, а й силою зброї?

І насамкінець. За 70 років після трагедії Другої світової війни ми, а особливо політики — мало не всі стратеги: знаємо, як і що потрібно було тоді робити. Але хіба й досі вони ці «сфери» — в усіх сферах — не намагаються визначати без нас, тих, кого начебто прагнуть ощасливити.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Перші постріли пролунали рано-вранці

Після підпалу рейхстагу наприкінці лютого 1933 року депутати проводили засідання в приміщенні театру. Впродовж шести років, після того як Націонал-соціалістична німецька робітнича партія (НСДАП) стала правлячою, а її лідер Адольф Гітлер (1889—1945) рейхсканцлером, народним обранцям не залишалося нічого іншого, як схвалювати пропоновані ним закони. Жодних серйозних рішень вони не приймали: всі депутати були членами НСДАП. Інші партії були заборонені, їхні лідери вбиті, кинуті до в'язниць або емігрували.

1 вересня 1939 року перед початком засідання в залі панувало напружене очікування. Приблизно о 10 годині Гітлер із трибуни оголосив, що регулярна армія Польщі вторглася на територію Німеччини і відкрила вогонь. Із 5 години 45 хвилин солдати вермахту ведуть вогонь у відповідь і «відповідатимуть бомбою на кожну бомбу». Не встиг фюрер закінчити, як депутати схопилися з місць і заревіли: «Хайль Гітлер». Причиною війни був нібито напад польських партизанів на Глейвицьку радіостанцію біля польського кордону. Вони начебто викрикували антинімецькі гасла й убили німецького технічного працівника.

Пізніше, однак, з'ясувалося, що напад був інсценований, ймовірно, за наказом начальника Головного управління імперської безпеки Рейнхарда Гейдріха. Якщо захвату депутатів не було меж, то громадяни звістку сприйняли стримано: багато ще пам'ятали про Першу світову війну, тому не виявляли особливого ентузіазму у зв'язку з нападом на Польщу.

Бліцкриг

Утім, спочатку здавалося, що для тривог немає підстав. Адже для перемоги над Польщею вермахту знадобилося менше шести тижнів. У 1940 році було окуповано Данію і Норвегію. 10 травня 1940 року німецькі війська зайняли нейтральні Бельгію, Нідерланди і

Люксембург. Після цього настала черга Франції. 21 червня 1940 року французька делегація підписала угоду про перемир'я. Тим самим — через шість тижнів і три дні — «бліцкриг» на Заході був успішно завершений, а популярність Гітлера як «найбільшого полководця всіх часів» зросла. Щоправда, 1941 року повітряна війна проти Англії захлинулася, зате німецьким військам удалося захопити Балкани і разом з італійським союзником висадитися в Північній Африці.

Напад на СРСР

22 червня 1941 року Німеччина почала здійснення плану «Барбаросса». Безперешкодне просування німецьких військ усередину СРСР тривало до літа 1942-го. Взяття Москви було, здавалося, лише питанням часу. Але наліт Японії — союзниці Німеччини, на американську військово-морську базу Перл-Харбор 7 грудня 1941 року кардинально змінив ситуацію. США вступили у війну проти Німеччини. За декілька місяців практично вся американська промисловість була переведена на військові рейки. Могутність антигітлерівської коаліції зросла, а у вермахту на той час почалися військові невдачі. Наприкінці січня 1943 року битва під Сталінградом завершилася цілковитим розгромом німецької армії під командуванням генерала Фрідріха Паулюса (1890—1957). Ця поразка стала одним із переломних моментів у Другій світовій війні. В середині квітня 1945 року радянські війська і союзники підійшли до Берліна, і почалася битва за столицю рейху. 9 травня 1945 року Німеччина капітулювала.

Наслідки

Під час Другої світової війни, за повідомленнями радіо «Німецька хвиля», постраждало близько 100 мільйонів осіб. 50 мільйонів загинули на полях боїв або в нацистських таборах смерті. За шість років війни у Європі зруйновано незліченну кількість міст і сіл.

Невдовзі після припинення воєнних дій був здійснений поділ європейського континенту. «Велика трійка»: лідери США — Рузвельт, СРСР — Сталін, Великобританії — Черчілль вирішили, що у східній його частині панує СРСР, у західній — США. Демаркаційна лінія проходила через Німеччину, в тому числі через Берлін. Жорсткий розподіл Європи на захід і схід зберігся на півстоліття, до 1990-х років. Фронт розпочатої тоді «холодної війни» між соціалістичними країнами Східного блоку і вільними демократичними країнами Заходу проходив по кордону між НДР і ФРН. Коли наприкінці серпня 1961 року була зведена Берлінська стіна, а на внутрішньонімецькому кордоні встановлено загородження з колючого дроту, здавалося, що Німеччина і Європа залишатимуться розколотими навіки. Але потім історія зробила несподіваний поворот...

На знімку: добровольці Червоної Армії у червні 1941-го.

ЦІКАВІ ФАКТИ ІСТОРІЇ

Про безневинну жертву

Прийнято вважати, що Друга світова війна почалася з нападу Німеччини на Польщу 1 вересня 1939 року. Тоді Великобританія — єдина із західних держав — оголосила Гітлеровій війну.

На цей час вона вже палала у світі: у Європі йшов масштабний перегляд кордонів за допомогою ультиматумів і сили. Ганебна мюнхенська змова восени 1938 року, що дозволила Гітлерові розчленувати і захопити Чехословаччину. Італія захопила Албанію, а в Абіссінії вона застосувала хімічну зброю, і 200 тисяч жителів загинули в пекельних муках. Це була війна, хоча Англія і США в ній ще не брали участі. Доти, поки Чемберлен і Даладьє дозволили Гітлерові розтерзати Чехословаччину, на Далекому Сході японці вдерлися до міста Нанкін на сході Китаю і вирізали кожного десятого мешканця. Втрати Китаю у Другій світовій війні становлять 35 млн. людей. Але західні історики чомусь не зараховують їх до загальних втрат війни.

Цікаво, що саме Польщу вважають жертвою війни і змови двох диктаторів, а польські історики твердять: якби не пакт Молотова—Ріббентропа, Гітлер не пішов би на неї. Тим часом документи свідчать: фюрер визначив дату нападу на Польщу ще 1 березня 1939 року. Незважаючи на це, тодішній міністр закордонних справ Юзеф Бек вів переговори з Гітлером, щоб стати його союзником, пропонуючи послуги у завоюванні України. Після Другої світової війни Польща одержала третину своєї нинішньої території.

На знімку: солдати вермахту в окупованій Польщі.

Таємниця трофейних архівів

Невдовзі після закінчення Другої світової війни країни-переможниці закрили доступ до трофейних архівів нацистської Німеччини на 60 років.

Нещодавно цю заборону продовжено ще на декілька десятиліть. Держави-переможниці побоюються, що трофейні архіви можуть пролити світло на відносини гітлерівської Німеччини та інших країн. Адже можуть знайтися матеріали, що позбавлять підстав багато яких із прийнятих кліше і ярликів. Зокрема, матеріали щодо таємних переговорів між Гітлером, США і Британією.

І не тільки це. А раптом вони покажуть, що у всіх рильце в пушку? Не випадково в держав-переможниць щодо цього панує дивовижна єдність: і США, і Росія вважають, що з цим питанням треба зачекати. Але боротися з фальсифікацією історії треба не заборонами, а відкриттям документів, які не дозволять тиражувати «смажені» факти і міфи.

За матеріалами історичних досліджень, української та зарубіжної преси.

А раптом архіви покажуть, що у всіх рильце в пушку?

Друга світова розпочалася на польській землі...

ТОЧКА ЗОРУ

«Першого вересня в більшість шкіл підуть наші активісти, які здатні виховувати патріотів», — про це було заявлено на розширеному засіданні президії Житомирської обласної ради ветеранів. Кожному колишньому фронтовику є що згадати про те, як кувалася Перемога, скільки крові довелося пролити перш ніж прийшло «свято зі сльозами на очах».

Про житомирянина Франца Бржезицького декілька років тому розповідалося в «Голосі України». Франц Карлович пройшов через фашистський «Майданек», потім чимало років провів у радянському концтаборі. Зателефонувавши до корпункту «Голосу України» він попросив: «Напишіть, що війна для мене почалася 1 вересня 1939 року», маючи на увазі те, як тоді, ще хлопцем, сприйняв напад фашистської Німеччини на Польщу.

Його слова спонукали замислитися. Нехай Ф. Бржезицький — поляк за походженням, тому переживає ті давні події так гостро. Але ж тоді кордон із Польщею проходив неподалік Новоград-Волинського. Далі — нинішні Рівненщина, Волинь, на південь від них інші області нашої держави. Це декілька мільйонів людей. На перше вересня 1939 року вони були громадянами Польщі. Але чи багато наших читачів зможуть відповісти бодай на таке просте запитання: «Чи служили вони в польській армії, яка намагалася протистояти німецькій танковій армаді?».

Відомо, як дійшло до 1 вересня 1939 року. Спершу Мюнхенська змова, потім пакт Молотова—Ріббентропа. Польщу знову поділили, як ділили її наприкінці XVIII століття. Західна Україна, що її Гітлер дозволив зайняти радянським військам, виявилася підступним подарунком.

— Друга світова війна почалася з польської крові, — каже Франц Бржезицький. Тож даваймо згадаємо історію «польського питання» в СРСР. 1925 року на Житомирщині було створено єдиний в СРСР польський національний район, райцентр (тепер це Довбиш) назвали на честь Мархлевського — соратника Дзержинського. Мета була така: район на кордоні з Польщею, от і покажемо сусідам, як щасливо живуть поляки за соціалізму. З реальними досягненнями якось не виходило, тому через десять років національний район ліквідували. А через деякий час почалося те, що наші західні сусіди називають «польською дорогою до Сибіру і Казахстану» — туди стали примусово переселяти етнічних поляків.

Утім, тим, кого переселили, ще дуже пощастило. Серед відомих справ 1937-го є і така: одним списком було розстріляно понад чотириста мешканців Житомирщини, яким придумали участь у міфічній ПОВ — «Польській організації військовій».

Згадує Франц Бржезицький:

— Школа на Мальванці — в мікрорайоні Житомира, де я навчався, вважалася польською. У ній діти польського походження освоювали програму чотирьох класів мовою етнічної батьківщини. З перших днів Другої світової на вулиці Київській була вивішена велика карта Польщі. На ній щодня показували, як німці окуповують цю країну, як стискається кільце довкола Варшави.

Потім була Катинь, де радянські спецслужби розстріляли польських офіцерів, узятих у полон у вересні 1939 року.

Якщо оцінювати події 1939 року неупереджено, то вийде, що СРСР був тоді фактично союзником фашистської Німеччини.

Олексій КАВУН.

Житомир.

На знімку: Франц Бржезицький під час відзначення Дня Перемоги в Житомирі.

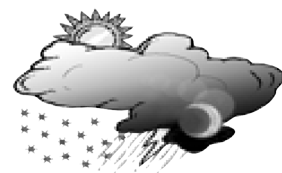
Фото автора.

Російський прем'єр написав статтю для «Газети виборчої»

Прем'єр–міністр РФ Володимир Путін написав для польської «Газети Виборчої» ексклюзивну статтю, яка з'явилася в переддень візиту глави російського уряду до Польщі та з нагоди 70–річчя початку Другої світової війни. У публікації представлено погляди офіційного Кремля на найбільш гостро обговорювані останніми тижнями проблеми.

Наголосивши, що «без жодних сумнівів можна з повною обґрунтованістю засуджувати пакт Ріббенторопа—Молотова», російський прем'єр нагадує польському читачеві про те, що перегляд кордонів в Європі розпочався задовго до 1 вересня 1939 року. Відправною точкою процесів, які зруйнували будь-які шанси на створення спільного фронту боротьби з фашизмом, В. Путін називає Мюнхенську угоду Англії та Франції з гітлерівською Німеччиною (1938 рік), підкреслюючи водночас, що результати цієї угоди було використано й тодішніми урядами Угорщини та Польщі, які, зокрема, ввели свої війська на територію Чехословаччини й зайняли Цєшинську Сілезію. Глава російського уряду зачіпає також болюче для польського суспільства питання Катині. Він закликав «спільно берегти пам'ять про жертв цього злочину». Володимир Путін поставив Катинь в одну площину з «долями російських солдатів, які потрапили в польський полон у 1920 році». Поза всяким сумнівом, публікація пана Путіна започаткує новий етап обговорення в польському суспільстві проблемних питань оцінки історичної ретроспективи польсько-російських відносин.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

1 вересня в південній і східній частині України місцями очікується короткочасний дощ, гроза, на решті території без опадів. Уночі температура 7—13°, на півдні і сході 10—16°, на узбережжі морів до 18° тепла, у Карпатах і на Прикарпатті місцями 3—6° тепла. Удень 22—28°, у Карпатах 13—18° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 1 ВЕРЕСНЯ

- **1919.** До Києва ввійшли війська Української Народної Республіки.
- **1934.** Народився актор Анатолій Пазенко.
- **1939.** Напад гітлерівської Німеччини на Польщу. Початок другої світової війни.
- **1939.** В СРСР ухвалено закон про загальну військову повинність. У Червоній Армії запроваджено звання «підполковник».
- **1961.** У столиці Югославії Белграді розпочалася перша конференція керівників країн, які не приєднались.
- **1964.** У Києві відкрито широкоформатний кінотеатр «Україна».

Турнірна хроніка

Веслування академічне. Познань (Польща). Чемпіонат світу. Українська четвірка парна у складі Світлани Спірюкової, Тетяни Колесникової, Анастасії Коженкової та Яни Дементьєвої виграла золоті медалі з результатом — 6.18,41. «Срібло» у команди США — 6.21,54, «бронза» у збірної Німеччини — 6.24,27.

Футбол. *Сьогодні гравцям «Чорноморця» (Одеса) буде представлено нового головного тренера — Андрія Баля. Екс-наставник збірної України Олег Блохін працюватиме в цьому клубі спортивним директором. Юрій Роменський та Ігор Наконечний — асистенти тренера.*

Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 6-й тур.

«Закарпаття» — «Арсенал». 2:1. 1 100 глядачів. **Арбітр** — Сіренко (Сімферополь). **Голи:** Давидов, 36, Гомес, 83 (п) — Гусєв, 65. **Вилучено** Реву («Арсенал», 82, фол останньої надії).

«Чорноморець» — «Дніпро». 0:1. 4 300 глядачів. **Арбітр** — Венгер (Київ). **Гол:** Гоменюк, 81.

«Кривбас» — «Іллічівець». 0:2. 1 600 глядачів. **Арбітр** — Бойко (Київ). **Голи:** Ліма, 76, Тищенко, 90.

«Таврія» — «Ворскла». 1:0. 7 600 глядачів. **Арбітр** — Шандор (Львів). **Гол:** Платон, 56. **Вилучено** Любеновича («Таврія», 90+1, друге попередження).

«Металург» Зп — «Металіст». 0:2. 8 600 глядачів. **Арбітр** — Шмигельський (Львів) . **Голи:** Коельо, 11, 84.

«Карпати» — «Оболонь». 5:0. 15 000 глядачів. **Арбітр** — Дердо (Іллічівськ). **Голи:** Худоб'як, 10, 15, Зеньов, 40, Кузнецов, 53, Батиста, 90+1.

Про матчі «Динамо» — «Металург» (Донецьк), «Шахтар» — «Зоря», котрі відбулися вчора, розповімо пізніше.

Очкові показники учасників на рахунок 31 серпня. **«Динамо» — 13 очок, «Таврія» — 13, «Металіст» — 12,** «Карпати» — 11, «Дніпро» — 11, «Шахтар» — 10, «Іллічівець» — 10, «Оболонь» — 9, «Арсенал» — 9, «Металург» (Донецьк) — 8, «Ворскла» — 6, «Зоря» —4, «Металург» (Запоріжжя) — 4, «Чорноморець» — 3, **«Закарпаття» — 3, «Кривбас» — 0.**

Німбрук (Чехія). Міжнародний юнацький турнір. (U-18). Фінал. Україна — Хорватія. 1:0. Гол: Бабенко, 12.

Першість країни. Перша ліга. 7-й тур. «Енергетик» (Бурштин) — «Зірка» (Кіровоград). 0:1. «Арсенал» (Біла Церква) — «Десна» (Чернігів). 2:2. «Олександрія» — «Львів». 0:0. «Дністер» (Овідіополь) — «Геліос» (Харків). 1:2. «Нафтовик (Охтирка) — «Сталь» (Алчевськ). 1:2.

Хокей. Подольськ, Воскресенськ (Росія). Міжнародний турнір «Кубок Трошева». Фінальний матч. **«Сокіл» (Україна, Київ) — «Крилья Совєтов» (Росія, Москва). 5:4 (1:2, 3:2, 1:0). Шайби:** Цируль—2, Олецький, Сальников, Варламов — Берников, Шаламай, Полушин, Шамолін.

Теніс. Алмати (Казахстан). Челенджер АТР. Чоловічий турнір. Призовий фонд 50 000 доларів. Фінал. Іван Сергєєв (Україна, 3 сіяний) — Дастін Браун (Ямайка, 4). 6:3, 5:7, 6:4.

Шевченко повернувся

Футбол. Ніби це відбувалося вчора, коли стався лункий перехід тоді ще перспективного, і не більше, форварда київського «Динамо» до італійського «Мілана». Потім були блискучі роки виступів за червоно-чорних, переможні м'ячі, чемпіонські титули, виграш Ліги чемпіонів-2002/2003, зрештою, «Золотий м'яч» від «Франс Футбол» найкращому футболісту Європи–2004. Період слави і звитяг.

Італійський період змінив англійський — Андрій переїхав до лондонського клубу «Челсі», знову повернення до Мілана, а звідти — до Лондона. І от тепер повернення до рідного гнізда.

Минулої суботи Андрій Шевченко підписав дворічний контракт з чемпіоном України. А вже наступного дня у клубному конференц-залі «новобранця» журналістам представляв президент ФК «Динамо» (Київ) Ігор Суркіс.

Він нагадав, що ще давно поставив перед собою мету повернути Шевченка до свого клубу.

— Сказати, що я сьогодні щасливий, — нічого не сказати, — відзначив Ігор Михайлович. — Ми повернули символ київського «Динамо», ми повернули Героя України, який зробив для нашої країни, мабуть, стільки, скільки не зробив жоден політик. Відтепер Шевченко — гравець «Динамо», про жодну оренду не йдеться. Контракт підписано за схемою «2+1». Тренер динамівців Валерій Газзаєв сказав: «Я дуже радий, що до «Динамо» повернувся такий видатний футболіст як Шевченко. Він нам, безумовно, допоможе і у Лізі чемпіонів, і у чемпіонаті України. А найголовніше — своїм поверненням у рідну команду він дав приклад всім хлопчикам, які люблять футбол. Назвавши Андрія Шевченка генієм, Газзаєв зазначив, що йому ще не доводилося працювати з футболістами такого рівня.

Газзаєва запитали й про причини оренди Гільєрме. На що тренер відповів: «Відзначу, що на даний момент ми маємо чотирьох дуже класних форвардів, гравців національної збірні України: Шевченка, Мілевського, Кравця (котрий, до слова, вже з 5 вересня почне заняття) і Ярмоленка. У цій ситуації було б, напевно, неправильно утримувати Гільєрме, то й віддали його в оренду московському ЦСКА».

Чимало слів сказав і відповів на численні запитання сам винуватець події: «Хотів би подякувати усім, хто вплинув на мій перехід у «Динамо». Насамперед президенту клубу Ігорю Суркісу і тренеру команди Валерію Газзаєву. Я дуже радий, що повернувся до свого рідного колективу. Настав час знову грати за честь «Динамо», знов радувати наших уболівальників. Уже зараз треба ставати до роботи — у нас дуже сильна група в Лізі чемпіонів. Але чим група сильніша, тим краще для «Динамо»...

На прес-конференції знову спливла тема про будівництво. Ігор Суркіс вже вкотре поскаржився на непорозуміння цієї проблеми з боку київської міської влади. А тим часом клуб не раз висловлювався, що хоч сьогодні готовий розпочати будівництво суперсучасного стадіону тисяч на 30-35 місць. На ньому команда грала б матчі Ліги чемпіонів. З великими клубами можна було б зустрічатися на НСК «Олімпійський», котрий збудують за рік-півтора. Динамівський стадіон імені Валерія Лобановського віддали б дублерам і молоді. Але ділянку під стадіон отці міста виділяти не поспішають.

Хотілося б нагадати їм, що всі вони вкупі не варті і «мізинця» великого клубу — гордості і слави столиці України.

Президент «Динамо» з доброю заздрістю говорив про керівників Донецька і області, котрі щиро люблять своє місто, «Шахтар». Тому Рінату Ахметову вдалося звести дивоспоруду — «Донбас-Арену»».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: Андрій Шевченко під час прес-конференції.

Фото автора.

Задоволення і розчарування

Футбол. Суперкубок УЄФА. **«Барселона» (Іспанія) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 1:0. Гол:** Родригес, 115.

«Барселона»: Вальдес, Даніел Алвес, Піке, Пуйоль, Абідаль, Туре (Бускетс, 100), Гаві, Кейта, Мессі, Ібрагімович (Родригес, 81), Анрі (Кркич, 96). **Тренер** — Госеп Гвардіола.

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Чигринський, Кучер, Рац, Гюбшман, Гай (Кобін, 80), Ілсіньо, Фернандіньо (Жадсон, 80), Вілліан (Агахова, 91), Луїс Адріано. **Тренер** — Мірча Луческу.

Попереджено: Ілсіньо, 55, Срну, 65, Кучера, 90+3, Мессі, 90+3, Родригеса, 107, Кобіна, 119.

Арбітр — Франк де Блекере (Бельгія).

28 серпня 2009 року. Монако. Стадіон «Луї II». 17 500 глядачів. 28 градусів.

Лишалося трохи більше чотирьох хвилин до завершення другого додаткового тайму і, на наше нещастя, каталонці завдали таки того підступного удару, котрий розбив надії мільйонів уболівальників — мешканців найбільшої за територією країни Європи. Суперкубком УЄФА, на жаль, заволоділа «Барселона». Навіть Андрій П'ятов, котрий напрочуд надійно і упевнено провів поєдинок, не зміг у той момент врятувати себе і команду. Переможного удару завдав молодий гравець «Барси» Педро Родрігес, діставши бездоганну передачу від великого майстра Мессі.

Перебуваючи в полоні емоцій, в той момент подумав, що, либонь, не варто організовувати якесь свято і пов'язувати його з матчем за приз. На жаль, у Донецьку ось уже вдруге наступили на ті само граблі. Пригадаймо, як зібрали людей на головному майдані міста і влаштували концерт, сподіваючись, що «Шахтар» прибуде, як кажуть, з корабля на бал з Кубком країни. Але перемогла тоді «Ворскла». І ось тепер вирішили поєднати з поєдинком за Суперкубок УЄФА відкриття «Донбас-Арени». Звичайно ж, хотіли, як краще...

Однак повернімося на інший стадіон — Луї II у Монте-Карло. Ще перед зустріччю Госеп Гвардіола поскаржився на жахливий стан поля. Ну не можна на такому, хоч гопки скачи, проводити подію такого рівня. Слава Богу, що цей фактор не призвів до травм учасників. Тут напрошується закид на адресу УЄФА. Куди ви дивилися, панове чиновники?

Стосовно самого поєдинку, то, як на мене, він вийшов на славу. Була інтрига до останньої миті, гостра боротьба, присутність футболістів-зірок. А ще відзначив би досить високий рівень гри «Шахтаря». Він зіграв гідно, маючи за суперника такий іменитий клуб. Знаючи, що в окремих компонентах суперник сильніший за його підопічних, Луческу, як і належить авторитетному фахівцеві, застосував саме ту тактику, яка була потрібна. Він напрочуд грамотно побудував гру від оборони. Ця лінія зіграла успішно — злагоджено і впевнено. А ситуацію з пропущеним м'ячем варто записати на рахунок втоми. Хоча і суперник під завісу зустрічі не відзначався особливо жвавістю.

У першому таймі «Барселона» більше володіла м'ячем, але реальних моментів не створила. Все здебільшого зводилося до прострілів з флангів Ібрагімовича, Мессі та Даніеля Алвеса. Але ці потуги зводили нанівець чіткі дії центральних оборонців Чигринського з Кучером і воротаря П'ятова. Вони діяли відмінно.

А в середині другого тайму Андрій П'ятов постав у всій своїй красі. Протягом кількох хвилин він творив просто дива. Відбив потужний удар Мессі метрів з 20, потім зняв м'яча з голови суперника і відразу зреагував на підступний удар Анрі.

Варто сказати, що користь «Шахтарю» могла принести одна із замін, зроблених Луческу. Під час першої додаткової 15-хвилинки у чудовій ситуації опинився жвавий і ще свіжий Агахова, котрий вискочив на «побачення» з Вальдесом. Пробив упевнено, але воротар врятував. Був хороший момент і у Кобіна. Але той не зміг підлаштувати м'яча під робочу праву ногу, і момент було змарновано.

Але ще раз наголошу: «Шахтар» не зганьбився, зіграв гідно. Не відбивався від грізного конкурента, а діяв спокійно, знаючи, що йому треба робити. До досягнення мети забракло якихось сантиметрів...

Результати матчів у національних чемпіонатах суперників наших клубів у єврокубках. **Росія.** «Спартак» (Москва) — «Рубін» (Казань). 0:3 (Семак, 33, Домингес, 39 (п), Бухаров, 58. **Італія.** «Мілан» — «Інтер» (Мілан). 0:4 (Мотта, 29, Міліто, 36 (п), Майкон, 45, Станкович, 67). **Франція.** «Тулуза» — «Валасьєн». 0:1. **Сербія.** «Партизан» (Бєлград) — «Гайдук» (Кула). 1:0 (Джуканович, 65, автогол). **Бельгія.** «Серкель» — «Брюгге». 2:3 (Лачтоук, 2, Буффел, 10 — Варгес, 16, Акпала, 66, Сонк, 77).

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам.1646

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

